

LLEI 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic.

DOGC núm. 7426, 03/08/2017

TEXT CONSOLIDAT

Vigència 31/12/2019 -

I

El Grup Intergovernamental d'Experts en Canvi Climàtic (IPCC, per les sigles en anglès) ha publicat cinc informes que evidencien els canvis en el clima i llur correlació directa amb l'activitat humana. L'últim informe conclou que el canvi climàtic i la seva manifestació més visible, l'escalfament global, ja inqüestionable, és fonamentalment antròpic, amb un nivell de probabilitat superior al 95%, i està causat, essencialment, per les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle (GEH) provocades per l'ús de combustibles fòssils i el canvi en els usos del sòl.

El canvi climàtic i els impactes que en deriven són el repte de caràcter global més important que les societats humanes han afrontat mai. Encarar aquest repte exigeix una transformació profunda dels actuals models energètics i productius i un compromís mundial al més alt nivell. L'escalfament global no és exclusivament un problema ambiental. Incideix en molts d'àmbits i esdevé una qüestió cabdal que afecta la biodiversitat, el model econòmic, la mobilitat, el comerç, la sobirania alimentària, l'accés a l'aigua i als recursos naturals, les infraestructures i la salut. Per aquest motiu influirà cada vegada més en les polítiques mundials, nacionals i locals. L'alteració de les variables climàtiques –temperatura, precipitació, humitat, velocitat del vent i temperatura de l'aigua de la mar, entre d'altres– i l'augment en la freqüència i intensitat dels fenòmens meteorològics extrems –sequeres, inundacions, onades de calor– ja comporten un risc per als ecosistemes, per a la preservació de la biodiversitat i per a les persones.

De fet, diferents centres de recerca internacionals han assenyalat que des del 2013 les concentracions de diòxid de carboni (CO₂) a l'atmosfera han excedit la xifra de 400 parts per milió, un llindar que no s'havia assolit en més de 800.000 anys, segons demostren les dades obtingudes de les bombolles d'aire dels testimonis de gel, i que no tornaran a baixar d'aquest llindar en dècades, encara que hom aturi sobtadament tota emissió de gasos amb efecte d'hivernacle. Els danys i les pèrdues derivats de fenòmens naturals han passat dels 50.000 milions de dòlars en la dècada dels vuitanta als més de 200.000 milions de dòlars en la darrera dècada, dels quals tres quartes parts són conseqüència de fenòmens meteorològics extrems.

Així, cadascuna de les tres últimes dècades ha estat més càlida que l'anterior, i la corresponent al 2001-2010 ha estat la més càlida registrada des que es van començar a prendre mesures instrumentals en l'època moderna i de manera global, cap al 1850. S'estima que la temperatura mitjana anual mundial a la superfície de la Terra i dels oceans durant la dècada 2001-2010 ha estat de 14,47°C, és a dir, +0,47°C respecte a la mitjana mundial del període 1961-1990 (14,0°C) i +0,21°C per damunt de la dècada anterior

(1991-2000). A més, del 2014 al 2016, s'ha batut de manera consecutiva el rècord d'any més càlid des que es tenen registres. Tots els anys del darrer decenni, excepte el 2008, s'han comptat entre els deu anys més càlids dels que es té registre. L'any més càlid que s'ha registrat mai a nivell global ha estat el 2016.

Aquest escalfament ha estat acompanyat per una ràpida disminució del gel marí de l'Àrtic i una acceleració de la pèrdua de la massa neta de les masses de gel continental de l'Antàrtida i Groenlàndia, i també de les altres glaceres del món. Han estat especialment preocupants, durant tot el 2016, les temperatures anormalment altes a tot el cercle polar àrtic. Com a resultat de la fosa generalitzada del gel continental i de l'augment de volum estèric per l'augment de la temperatura de l'aigua de la mar, la mitjana mundial del nivell de la mar ha augmentat a raó d'uns 3 mil·límetres per any, aproximadament el doble de la tendència observada durant el segle XX (1,6 mil·límetres per any). El nivell mitjà mundial de la mar és uns 20 centímetres més alt que el 1880, cosa que posa en perill màxim països formats per illes, al Pacífic, que a més són els que menys contribueixen a crear el problema. A Catalunya, com a la resta del món, també s'ha produït un augment de la temperatura mitjana anual (0,23°C per dècada en el període 1950-2014), una reducció de les precipitacions a l'estiu (5% per dècada) i un increment contrastat de la temperatura superficial de la mar (0,3°C per dècada en el període 1974-2014). A més, l'estratègia d'adaptació als impactes del canvi climàtic aprovada per la Comissió Europea el 2013 identifica tota la conca mediterrània com una de les zones d'Europa més vulnerables al canvi climàtic, amb les sequeres i la baixa productivitat dels conreus com els problemes més greus que haurà d'afrontar la regió, segons els científics.

II

El primer reconeixement internacional del problema del canvi climàtic i de la necessitat d'actuar es produí el 1992 en aprovar-se la Convenció marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic, que va permetre, el 1997, la signatura del Protocol de Kyoto, amb la finalitat de limitar el creixement i aconseguir una estabilització de les concentracions de gasos amb efecte d'hivernacle a l'atmosfera. Les successives conferències de les parts (COP, per les sigles en anglès) que se celebren anualment en diverses ciutats del món fan el seguiment de l'acompliment del Protocol i, alhora, estableixen les línies d'actuació que han de guiar les polítiques públiques per aconseguir reduir les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle (mitigació) i, a la vegada, preveure estratègies en les zones més vulnerables als impactes del canvi climàtic (adaptació). La manca total d'èxit del Protocol de Kyoto –les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle han augmentat globalment any rere any des que va entrar en vigor– i la cada vegada més propera irreversibilitat del problema van alarmar les Nacions Unides. Com a conseqüència, en la COP 21 (2015) es va signar l'Acord de París, que va entrar en vigor al novembre del 2016. Per primer cop, totes les potències mundials, els Estats Units i la Xina inclosos, s'havien posat d'acord a afrontar el canvi climàtic conjuntament. Aquest fet no s'havia donat mai, ni en el Protocol de Kyoto.

L'Acord de París neix de l'objectiu primordial d'evitar sobrepassar, sota cap concepte, els 2°C de temperatura global del planeta respecte a l'època preindustrial. A més, l'Acord recomana un esforç addicional per no superar els 1,5°C. El que es desprèn de l'informe és que la capacitat per a no superar els 2°C depèn de dos factors: el moment en què s'apliquin mesures reals i efectives de mitigació profunda i sostinguda en el temps i la necessitat d'un desenvolupament ràpid de noves tecnologies per a enterrar carboni de l'atmosfera.

El marc que crea l'Acord de París, amb poques mesures concretes, dona llibertat als estats signants per a

aplicar les mesures de mitigació i adaptació que considerin adequades, sempre que vagin encaminades a assolir els objectius generals marcats. És important de remarcar la clau solidària en el context de l'Acord de París. Queda clar que les regions més riques del planeta han de dur a terme els esforços més grans, atès que han estat els grans causants del canvi climàtic, especialment durant les últimes tres dècades. No obstant això, les pitjors conseqüències les estant patint zones del planeta sense prou recursos per a lluitar contra els terribles efectes causats per una acceleració en l'increment d'emissions.

Dins d'aquest marc internacional, la Unió Europea ha assumit, històricament, el paper de lideratge en les polítiques sobre eficiència energètica i canvi climàtic. Cal destacar el que es coneix com a Paquet legislatiu d'energia i clima 2013-2020. Es tracta d'un conjunt de directives que marquen com a objectius incrementar l'ús de les energies renovables fins a un 20% del consum brut d'energia final, reduir un 20% el consum d'energia primària gràcies a un increment de l'eficiència energètica i reduir les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle un 20% en l'horitzó del 2020 amb relació al 1990. Així mateix, s'ha creat i regulat un mercat europeu de comerç de drets d'emissió de gasos amb efecte d'hivernacle.

La creació d'aquest mercat de comerç de drets d'emissió ha comportat l'aplicació dels instruments del mercat al servei de la reducció de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle. Tot i les bones intencions inicials, aquest mercat d'emissions no ha resultat prou efectiu. Les emissions incloses en aquest mecanisme són aproximadament la meitat de les emissions de la Unió Europea. La resta d'emissions correspon als anomenats *sectors difusos*. Per a fer front a aquestes emissions, la Unió Europea va establir un sistema de repartiment de càrregues entre els països mitjançant la Decisió 406/2009/CE del Parlament Europeu i del Consell, del 23 d'abril, sobre l'esforç dels estats membres per a reduir les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle amb la finalitat de complir els compromisos adquirits per la Comunitat fins al 2020. Aquesta decisió pren com a any de referència el 2005, l'any en què va entrar en vigor el mercat de drets d'emissió i, per tant, el primer any en què es produïa la diferenciació entre emissions sotmeses al comerç de drets d'emissió i emissions dels sectors difusos. L'objectiu fixat per a les emissions difuses a l'Estat espanyol va ésser d'una reducció el 2020 d'un 10% respecte als nivells del 2005. Atès que aquestes emissions corresponen a sectors com el transport, l'habitatge, els residus, l'agricultura i la ramaderia o els gasos fluorats, s'han d'establir objectius territorialitzats que facilitin una veritable governança multinivell i molt més ambiciosos si de veritat s'afronta el problema de manera conseqüent amb la seva immensa gravetat. Aquesta territorialització d'objectius, que Catalunya està disposada a assumir, necessitaria també l'establiment dels recursos econòmics adequats, de la mateixa manera que la Unió Europea va posar en mans dels estats els recursos econòmics procedents de la generalització del mecanisme de la subhasta en la tercera fase del mercat de comerç de drets d'emissió (2013-2020), o d'altres recursos econòmics que es puguin generar en aplicació d'una reforma de la fiscalitat i que gravin determinats usos que tenen un fort impacte en les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle.

L'objectiu establert en l'àmbit de la Unió Europea per al 2020 no és, però, un punt d'arribada, sinó una primera etapa en el camí de reducció de les emissions. En aquest sentit, el Consell Europeu, a l'octubre del 2009, va reconèixer, fent seves les recomanacions del Grup Intergovernamental d'Experts en Canvi Climàtic, que en l'horitzó del 2050 Europa i el conjunt d'economies desenvolupades haurien de situar aquesta reducció en el nivell d'un 80-95% per sota dels valors del 1990, si es vol limitar l'increment de la temperatura mitjana a 2°C respecte a l'època preindustrial, però si, com recomana l'Acord de París, l'objectiu de la societat catalana és ajudar a limitar l'escalfament del planeta a un màxim d'1,5°C, els objectius encara han d'ésser més ambiciosos, i s'ha d'arribar a una neutralitat en les emissions de gasos

amb efecte d'hivernacle abans del 2050. Aquesta mirada a mitjà termini implica l'establiment d'un full de ruta que estableixi els objectius de reducció d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle per al període 2020-2050, que han de fer possible a partir d'aquesta data un escenari neutre en carboni, és a dir, un equilibri entre les emissions antropogèniques de gasos amb efecte d'hivernacle i la capacitat d'embornal mitjançant mecanismes naturals o antropogènics.

Catalunya ja fa temps que treballa per reduir les seves emissions. De fet, el 2005 va iniciar un camí de reducció d'emissions que l'han situada dins el marc de compliment dels compromisos de Kyoto. Avançar encara més significa també avançar vers l'establiment de mecanismes que permetin accedir a fonts de finançament i que, alhora, comportin una reducció en les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle. Per això, aquesta llei presenta, per primera vegada a Catalunya, un impost sobre les emissions directes de gasos amb efecte d'hivernacle per a les activitats econòmiques més contaminants. Diferents estudis apunten que una imposició directa de les emissions pot ésser un mètode efectiu per a reduir emissions, tal com l'experiència d'alguns països, especialment els nòrdics, demostra. La recaptació d'aquest impost, perquè sigui realment útil, s'ha de destinar a subvencionar el desenvolupament de les energies renovables i a altres projectes sostenibles.

III

Els compromisos en mitigació i adaptació s'han establert sempre en l'àmbit dels estats, en una construcció de dalt cap avall (*top-down*). Ara bé, durant els darrers anys, tal com han reconegut les Nacions Unides, el paper dels governs nacionals, regionals i locals ha estat cabdal en l'èxit de la política climàtica. Així, la construcció de baix cap amunt (*bottom-up*) es basa en el nivell competencial, de responsabilitat i d'intervenció dels ens que en llenguatge de les Nacions Unides s'anomenen *subnations*. Aquest és el cas actual de Catalunya, amb àmplies competències i, per tant, amb una gran capacitat per a incidir tant en el nivell d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, molt especialment en les emissions difuses, com en les mesures d'adaptació als impactes sobre els diversos territoris, els sistemes físics i els sectors socioeconòmics més vulnerables al canvi climàtic.

Cal disposar, en coherència amb el paràgraf anterior, d'un marc legal propi adaptat a la realitat política, social, econòmica, ambiental i cultural de Catalunya que permeti d'aclarir i desenvolupar plenament tots els aspectes que en matèria de política climàtica han de guiar les accions de les institucions i de la societat catalanes per a dotar de més solidesa llur actuació.

Amb relació al títol competencial, aquesta llei és una norma substancialment ambiental. El seu objecte i les seves finalitats li atorguen ineludiblement aquest caràcter. La competència sobre la protecció del medi ambient es configura com una competència compartida, en la qual correspon a l'Estat espanyol la determinació de la normativa bàsica (article 149.1.23 de la Constitució). Aquesta normativa bàsica, però, no pot tenir una extensió tal que impedeixi a la Generalitat l'establiment de polítiques pròpies en aquest àmbit o que buidi de contingut la competència autonòmica, principi que ha estat sancionat reiteradament pel Tribunal Constitucional i que recull l'article 111 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. Aquest principi delimita l'abast del que s'ha d'entendre per normativa bàsica. L'article 144.1.1 de l'Estatut atribueix també a la Generalitat la competència en matèria de regulació del règim d'autorització i seguiment de l'emissió de gasos amb efecte d'hivernacle i l'article 144.5 del mateix cos legal li atribueix la competència per a l'establiment d'un servei meteorològic propi, competència que comprèn el subministrament d'informació meteorològica i climàtica, incloent-hi el pronòstic, el control i el seguiment de les situacions

meteorològiques de risc, i també la recerca en aquests àmbits i l'elaboració de la cartografia climàtica. Tanmateix, no es pot desconèixer que, pel caràcter complex i transversal del canvi climàtic, aquesta llei incideix també en altres àmbits sectorials, atès que, per a assolir la voluntat expressada de contribuir a una societat sostenible, neutra en emissions i millor adaptada als impactes del canvi climàtic, cal una actuació dels diversos sectors econòmics i sobre els sistemes naturals, sia com a subjectes actius per a la reducció de les emissions o per a minimitzar els efectes que el canvi climàtic pot produir en aquests sectors i sistemes.

Aquest caràcter transversal, reconegut expressament per l'article 46.3 de l'Estatut, determina que l'acció dels poders públics per a fer front al canvi climàtic s'ha de desenvolupar per mitjà d'altres títols competencials que al·ludeixen a matèries que es poden veure afectades per la lluita contra el canvi climàtic. Àrees i àmbits com l'agricultura, la ramaderia, la pesca, el marisqueig, els recursos hídrics, l'energia, l'habitatge, l'urbanisme, la mobilitat, la salut, el turisme, els sectors industrials, les infraestructures, la gestió forestal o la protecció civil es veuran afectats d'una manera o altra. Així mateix, el desenvolupament de les polítiques sectorials en cadascun d'aquests àmbits té impacte sobre la intensificació o mitigació del canvi climàtic.

En efecte, són diversos els preceptes de l'Estatut que atorguen a la Generalitat la competència exclusiva en l'exercici dels dos principals eixos d'actuació envers el canvi climàtic: la mitigació i l'adaptació. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'agricultura, ramaderia i gestió forestal; gestió del cicle de l'aigua; caça i pesca marítima i recreativa; emergències i protecció civil; habitatge; infraestructures del transport –i, per tant, la competència exclusiva sobre ports, aeroports i heliports que no siguin d'interès general–; transports terrestres, de viatgers i de mercaderies per carretera, ferrocarril i cable, transport marítim i fluvial; espais naturals; ordenació del territori i del paisatge, del litoral i de l'urbanisme; recerca, desenvolupament i innovació tecnològica; salut, i turisme.

L'article 133 de l'Estatut atorga a la Generalitat la competència compartida en matèria d'energia, competència que inclou, en tot cas, el foment i la gestió de les energies renovables i de l'eficiència energètica. A aquests efectes cal destacar la importància de l'energia en el conjunt d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle a Catalunya. Així, segons dades del 2012, el conjunt del cicle energètic (producció, transformació, transport, distribució i consum d'energia) representa el 76% de les emissions totals de gasos amb efecte d'hivernacle i el 93% de les emissions de diòxid de carboni. Aquestes dades mostren que, per a abordar la lluita contra les causes del canvi climàtic, són clau les polítiques energètiques de generació, distribució i models de consum.

Per consegüent, cal una veritable transició per a assolir un nou model energètic no dependent dels combustibles fòssils, fent màxima la utilització de les fonts d'energia renovables autòctones, amb l'objectiu d'aconseguir un model energètic cent per cent renovable a llarg termini, amb l'horitzó del 2050.

IV

La lluita contra el canvi climàtic és un gran repte en què la contribució dels governs nacionals i locals és fonamental en tant que moltes de les polítiques a desenvolupar per aquestes institucions de govern incideixen en els processos que alteren la composició de l'atmosfera i la capacitat d'adaptació als impactes. L'aprovació d'aquesta llei ha de permetre reforçar el posicionament internacional i el lideratge que fins ara ha mantingut Catalunya en els fòrums internacionals, en situar-se com una nació capdavantera no només per l'assistència de manera ininterrompuda a les cimeres mundials de les Conferències de les Parts de la

Convenció marc de les Nacions Unides d'ençà del 2003, sinó també per la feina feta en el camp de l'acció climàtica. Així, el 2005, la Generalitat i l'Institut d'Estudis Catalans publicaren el «Primer informe sobre el canvi climàtic a Catalunya», informe que s'actualitzà i amplià al desembre del 2010. Al desembre del 2006, mitjançant el Decret 573/2006, del 19 de desembre, de reestructuració parcial del Departament de Medi Ambient i Habitatge, es creà l'Oficina Catalana del Canvi Climàtic, que ha anat construint un conjunt d'instruments de planificació sectorial, plans, estratègies i programes, aprovats mitjançant diversos acords del Govern, que, si bé no tenen el caràcter de normes jurídicament vinculants, s'articulen com a eixos estratègics de la política catalana envers el canvi climàtic. En l'àmbit del Govern és la Comissió Interdepartamental del Canvi Climàtic qui coordina i supervisa les polítiques climàtiques.

Entre aquestes polítiques cal esmentar el Pla marc de mitigació del canvi climàtic a Catalunya (2008-2012), aprovat la tardor del 2008; el Pla de l'energia i canvi climàtic de Catalunya (Pecacc, 2012-2020), elaborat pel Departament d'Empresa i Ocupació, mitjançant l'Institut Català d'Energia, i el Departament de Territori i Sostenibilitat, i aprovat a l'octubre del 2012; l'Estratègia catalana d'adaptació al canvi climàtic, horitzó 2013-2020 (Escacc), aprovada al novembre del 2012 i revisada al març del 2017; el Programa d'acords voluntaris i la incorporació del vector canvi climàtic en l'avaluació ambiental del planejament urbanístic per tal de complir el que estableix la Llei 6/2009, del 28 d'abril, d'avaluació ambiental de plans i programes. Altres mesures d'acció climàtica han estat la creació de centres de recerca, el desenvolupament i la participació de molts municipis en la iniciativa europea del Pacte d'alcaldes i alcaldesses, la participació en l'Observatori Pirinenc del Canvi Climàtic i l'Estratègia d'implantació del vehicle elèctric a Catalunya (Ivecat) per al període 2010-2015.

Aquesta llei també incideix en aspectes relatius a les administracions locals, cabdals per a aconseguir que l'aplicació de les polítiques en matèria de canvi climàtic sigui efectiva. Així, els governs locals, d'acord amb l'article 84.2 de l'Estatut, tenen competències pròpies en l'àmbit de les polítiques tant de mitigació com d'adaptació al canvi climàtic, i concretament, sobre les matèries següents: l'ordenació i la gestió del territori, l'urbanisme i la disciplina urbanística, la conservació i el manteniment dels béns de domini públic local, la protecció civil i la prevenció d'incendis, la formulació i la gestió de polítiques per a la protecció del medi ambient i el desenvolupament sostenible, i la regulació, gestió i vigilància de les activitats i els usos que es porten a terme a les platges, als rius, als llacs i a la muntanya, entre d'altres.

La voluntat dels ens locals de contribució activa a la recerca de solucions als reptes del canvi climàtic, tant pel que fa a la mitigació d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle com pel que fa a l'adaptació als impactes, ha quedat ben palesa amb llur participació en les iniciatives europees del Pacte d'alcaldes i alcaldesses i «Alcaldes i alcaldesses per l'adaptació», unes iniciatives que comporten l'assumpció del compromís amb els objectius establerts per la Unió Europea a nivell local. En aquest sentit, cal destacar el treball de l'Observatori Metropolità del Canvi Climàtic (Metroobs). En aquest context, aquesta llei vol contribuir a superar les dificultats pròpies de coordinació i possibilitar que les administracions nacional i local, i també els diversos sectors socioeconòmics, siguin coherents en llurs planificacions sectorials amb els objectius de reducció de gasos amb efecte d'hivernacle i d'adaptació als impactes del canvi climàtic. La integració de l'acció climàtica en les planificacions i programacions sectorials mitjançant aquesta llei ha de permetre que aquest marc normatiu sigui un mitjà adequat per a transformar el model energètic i econòmic en un model neutre en emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, més sostenible, més eficient amb l'ús dels recursos i més cohesionat econòmicament, socialment i territorialment.

V

Amb aquesta llei es persegueixen, bàsicament, cinc finalitats. En primer lloc, aconseguir que Catalunya redueixi tant les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle com la vulnerabilitat als impactes del canvi climàtic, afavorir la transició cap a un model neutre en emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i, alhora, transformar el model de producció i accés als recursos naturals i energètics. En segon lloc, reforçar i ampliar les estratègies i els plans que s'han elaborat durant els darrers anys en l'àmbit del canvi climàtic. En tercer lloc, promoure i garantir la coordinació de tots els instruments de planificació sectorial relacionats amb el canvi climàtic i la coordinació de totes les administracions públiques catalanes, i també fomentar la participació de la ciutadania, dels agents socials i dels agents econòmics. En quart lloc, esdevenir un país capdavanter en la investigació i aplicació de noves tecnologies que contribueixin a la mitigació, i també a reduir la dependència energètica de Catalunya de recursos energètics externs, a la descarbonització i a la desnuclearització. Finalment, fer visible el paper de Catalunya al món, tant en els projectes de cooperació com en la participació en els fòrums globals de debat sobre el canvi climàtic.

Capítol preliminar

Disposicions generals

Article 1

Objecte

L'objecte d'aquesta llei és la regulació de les mesures encaminades a la mitigació i l'adaptació al canvi climàtic, la definició del model de governança de l'Administració pública amb relació al canvi climàtic i l'establiment d'impostos com a instrument per a actuar contra el canvi climàtic.

Article 2

Finalitats

1. Aquesta llei té com a finalitats reduir les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i la vulnerabilitat als impactes del canvi climàtic, afavorir la transició cap a una economia neutra en emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, competitiva, innovadora i eficient en l'ús de recursos.
2. A més de les finalitats a què fa referència l'apartat 1, són finalitats específiques d'aquesta llei:
 - a) Contribuir a la transició cap a una societat en què el consum de combustibles fòssils tendeixi a ésser nul, amb un sistema energètic descentralitzat i amb energies cent per cent renovables, fonamentalment de proximitat, amb l'objectiu d'aconseguir un model econòmic i energètic no dependent dels combustibles fòssils ni nuclears el 2050.
 - b) Reduir la vulnerabilitat de la població, dels sectors socioeconòmics i dels ecosistemes terrestres i marins davant els impactes adversos del canvi climàtic, i també crear i reforçar les capacitats nacionals de resposta a aquests impactes.
 - c) Adaptar els sectors productius i incorporar l'anàlisi de la resiliència al canvi climàtic en la planificació del territori, les activitats, les infraestructures i les edificacions.
 - d) Fomentar l'educació, la recerca, el desenvolupament i la transferència de tecnologia, i difondre el coneixement en matèria d'adaptació i mitigació del canvi climàtic.
 - e) Establir mecanismes que proveeixin informació objectiva i avaluable sobre tots els aspectes relacionats amb el canvi climàtic, la seva evolució temporal i els seus impactes.
 - f) Promoure la participació ciutadana i la dels agents econòmics i socials en l'elaboració i avaluació de les polítiques climàtiques.

g) Fixar els instruments de seguiment de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle de Catalunya i per als diversos sectors, productes i serveis, durant tot llur cicle de vida.

h) Definir els objectius de reducció d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle de Catalunya, establir els corresponents pressupostos de carboni globals i desagregats a nivell sectorial prenent com a base llur potencial de reducció.

i) Impulsar el compliment dels compromisos internacionals envers el canvi climàtic que vinculen la Generalitat i la quota alíquota corresponent dels tractats internacionals subscrits per l'Estat espanyol, d'acord amb els criteris de repartiment d'esforços que tinguin establerts.

3. La responsabilitat en l'assoliment de les finalitats d'aquesta llei és compartida pel Govern, els ens locals, els sectors productius, els agents polítics, socials i econòmics, i els ciutadans en general.

4. El Govern, en els àmbits amb incidència de competències d'altres administracions públiques, ha de vetllar perquè el desenvolupament sigui coherent amb les finalitats d'aquesta llei, mitjançant l'aplicació dels mecanismes de col·laboració adequats.

Article 3

Principis d'actuació

1. Són principis d'actuació de l'Administració pública per a assolir els objectius d'aquesta llei els principis de deguda avaluació, càlcul objectiu i eficàcia.

2. El principi de deguda avaluació comporta el deure dels poders públics d'avaluar contínuament i periòdicament l'impacte ambiental de qualsevol política pública vigent o prospectiva per tal que el seu resultat s'hagi de tenir en compte en la presa de decisions respecte a la política concreta.

3. El principi de càlcul objectiu comporta el foment de la posada en pràctica de mecanismes de càlcul objectiu, conformement a criteris nacionals i internacionals acceptats, de l'impacte ambiental de l'actuació humana en un determinat sector.

4. El principi d'eficàcia comporta el deure d'adoptar les decisions jurídiques i polítiques més eficients disponibles en cada moment per a assolir els objectius.

5. Els principis de deguda avaluació, càlcul objectiu i eficàcia s'han de tenir en compte amb caràcter general i en els àmbits de l'agricultura i ramaderia, l'aigua, la biodiversitat, els boscos i la gestió forestal, l'energia, la indústria, els serveis i el comerç, la pesca, les infraestructures, els residus, la salut, els transports i la mobilitat, el turisme, les universitats i la recerca, i l'urbanisme i l'habitatge.

Article 4

Definicions

Als efectes d'aquesta llei, s'entén per:

a) Adaptació: capacitat d'ajust dels sistemes naturals o humans al canvi climàtic i als seus impactes per a moderar-ne els danys o aprofitar-ne les oportunitats.

b) Any base: any que, si no s'especifica el contrari, serveix de referència per al càlcul dels objectius de reducció d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle en el context del Protocol de Kyoto, que va entrar en vigor el 2005. Es considera com a any base el 1990.

c) Canvi climàtic: canvi en el clima atribuït directament o indirectament a l'activitat humana, que altera la composició de l'atmosfera mundial i que se suma a la variabilitat natural del clima observada durant períodes comparables.

d) Economia circular: economia que promou l'eficiència en l'ús dels recursos per a assolir un alt nivell de

sostenibilitat, per mitjà de l'ecodisseny, la prevenció i la minimització de la generació de residus, la reutilització, la reparació, la remanufacturació i el reciclatge dels materials i productes, enfront de la utilització de matèries primeres verges.

e) [No vigent]

f) Embornal: reservori que absorbeix o emmagatzema carboni com a part del cicle natural del carboni. Els embornals més comuns són l'oceà, l'atmosfera, el sòl, els boscos i la vegetació.

g) Emissions indirectes: emissions de gasos amb efecte d'hivernacle que són conseqüència de les activitats de l'organització, però procedeixen de fonts que són propietat d'altres organitzacions o estan controlades per altres organitzacions. S'exclouen de l'àmbit de les emissions indirectes les emissions que són conseqüència del consum d'energia elèctrica.

h) Escenari climàtic: representació versemblant i simplificada del clima futur.

i) Gasos amb efecte d'hivernacle (GEH): components gasosos de l'atmosfera, tant naturals com d'origen antropogènic, que absorbeixen i reemetten radiació infraroja. Són els regulats per la Convenció marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic.

j) Gran rehabilitació: conjunt d'obres que consisteixen en l'enderrocament d'un edifici salvant-ne únicament les façanes o en una actuació global que afecta l'estructura o l'ús general de l'edifici o l'habitatge rehabilitat.

k) Indicador de canvi climàtic: expressió de l'evolució d'una variable relacionada amb l'avaluació de les polítiques de canvi climàtic, com les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle a Catalunya, el balanç energètic de Catalunya, el nombre de viatges fets a Catalunya i el mode de transport, les dades sobre la disponibilitat d'aigua o l'estrès hídric de Catalunya.

l) Mitigació: intervenció antropogènica que té per objectiu reduir les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle o millorar els embornals.

m) Pressupostos de carboni: quota d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle assignada a una entitat, una organització o un territori durant un determinat període.

n) Projecció climàtica: pronòstic del clima, resultat d'obtenir una estimació de l'evolució real del clima en el futur, per exemple a escales de temps estacionals, interanuals o més prolongades. Atès que l'evolució del sistema climàtic pot ésser molt sensible a les condicions inicials, aquestes prediccions solen ésser probabilístiques.

o) Recurs energètic: substància de la qual hom pot obtenir energia per mitjà de diversos processos.

p) Resiliència: capacitat d'un sistema humà o natural per a anticipar o absorbir els efectes d'un esdeveniment climàtic advers d'una manera oportuna i eficient, per a adaptar-s'hi o per a recuperar-se'n.

q) Vulnerabilitat: grau en què un sistema és susceptible o incapaç d'afrontar els efectes adversos del canvi climàtic, incloent-hi la variabilitat i els extrems climàtics. El grau de vulnerabilitat depèn del caràcter, la magnitud i la rapidesa de les variacions climàtiques i de les fluctuacions a què està exposat un sistema o sector, i també de la seva sensibilitat i capacitat d'adaptació.

Capítol I

Mitigació del canvi climàtic

Article 5

Objectius de reducció d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle

1. El Govern ha de presentar al Parlament els objectius de reducció d'emissions de gasos amb efecte

d'hivernacle i dels contaminants de l'aire per als períodes de compliment que estableixin la Unió Europea i l'Organització Mundial de la Salut per tal que el Parlament, si escau, els aprovi. Aquests objectius s'han de revisar cada cinc anys. Només es poden modificar abans de la dita revisió si es tenen nous coneixements que poden alterar substancialment els paràmetres de les bases per a la presa de decisions.

2. L'objectiu per a cada període de compliment es fixa prenent com a referència la reducció acordada per al conjunt de la Unió Europea i els criteris de repartiment d'esforços que la Unió Europea fixa per als estats membres, incorporant-hi sempre les actualitzacions que la Conferència de les Parts (COP) de la Convenció marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic estableixi.

3. Els objectius en matèria de reducció d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle a la qual es fa referència als apartats anteriors han de ser congruents amb un escenari neutre en emissions de gasos amb efecte d'hivernacle a llarg termini en el marc de la visió estratègica europea.

Article 6

Marc estratègic de referència de mitigació

1. El Govern ha d'aprovar el Marc estratègic de referència de mitigació, en el termini d'un any a comptar de la data de publicació d'aquesta llei, a proposta de la Comissió Interdepartamental del Canvi Climàtic i amb la participació dels ens locals i els altres actors implicats. Aquest marc estratègic té una validesa de cinc anys. El Govern ha de presentar al Parlament informes anuals sobre el seu compliment.

2. El Marc estratègic de referència de mitigació és l'instrument que recull els objectius d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i dels contaminants de l'aire per als períodes considerats, i també una proposta de les mesures necessàries per a assolir-los de manera planificada i establint indicadors quantitatius anuals de l'impacte de les accions. Aquest marc estratègic, detallat sectorialment, és de compliment obligatori per als actors implicats.

Article 7

Pressupostos de carboni

1. Els pressupostos de carboni, com a mecanisme de planificació i seguiment per a la integració dels objectius d'aquesta llei en les polítiques sectorials, s'han de concretar d'acord amb l'article 5. S'estableixen per períodes de cinc anys i s'aproven amb una antelació de deu anys.

2. Correspon al Parlament d'aprovar els pressupostos de carboni, a proposta del Govern, prenent com a base les recomanacions del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic i presentant-los prèviament a la Taula Social del Canvi Climàtic.

3. Els pressupostos de carboni han d'incloure les contribucions de cada un dels sectors, d'acord amb la comptabilitat dels inventaris d'emissions a l'atmosfera i d'embornals de CO₂.

4. Per a establir cada pressupost de carboni, s'han de tenir en compte, entre altres factors, el coneixement científic, els impactes sobre els diferents sectors i els potencials de reducció de cada un, les circumstàncies econòmiques i socials, la competitivitat, la política energètica, els escenaris d'emissions i els nous tractats internacionals.

Article 8

Inventari d'emissions a l'atmosfera i d'embornals de CO₂ de Catalunya

1. El departament competent en matèria de medi ambient, per a fer el seguiment de les emissions i la

planificació de les polítiques, ha d'elaborar l'Inventari d'emissions a l'atmosfera i d'embornals de CO₂ de Catalunya. Aquest inventari recull les emissions a l'atmosfera de substàncies procedents tant de fonts naturals com antropogèniques que poden incidir en la salut de les persones, en la degradació de materials, en els éssers vius i en el funcionament dels ecosistemes, d'acord amb la llista de contaminants de l'annex I.

2. Les emissions dels gasos amb efecte d'hivernacle inclosos a l'Inventari d'emissions a l'atmosfera i d'embornals de CO₂ de Catalunya i l'evolució de la capacitat de captació del diòxid de carboni dels embornals constitueixen l'Inventari d'emissions de GEH de Catalunya, que s'ha d'elaborar d'acord amb els criteris definits per la Unió Europea i pel Grup Intergovernamental d'Experts en Canvi Climàtic.

3. Els inventaris d'emissions s'han d'actualitzar anualment i han d'estar disponibles al portal institucional de la Generalitat.

4. El departament competent en matèria de medi ambient ha d'elaborar, amb una periodicitat no superior a cinc anys, la petjada de carboni de Catalunya, en què, a més de les emissions estimades d'acord amb els inventaris a què fa referència l'apartat 2, s'han de tenir en compte les importacions i exportacions.

Capítol II

Adaptació al canvi climàtic

Article 9

Objectius

Els objectius que cal assolir amb relació a l'adaptació al canvi climàtic es corresponen amb les finalitats a què fan referència les lletres *b* i *c* de l'article 2.2.

Article 10

Marc estratègic de referència d'adaptació

1. El departament competent en matèria de canvi climàtic ha d'elaborar, conjuntament amb els altres departaments i amb la participació dels actors implicats, amb la presentació prèvia a la Taula Social del Canvi Climàtic, el marc estratègic de referència d'adaptació, que ha de recollir:

- a) L'avaluació dels impactes, d'acord amb l'estat del coneixement.
- b) La identificació dels sistemes naturals, dels territoris i dels sectors socioeconòmics més vulnerables.
- c) Una proposta de les mesures d'adaptació necessàries per a reduir la vulnerabilitat.

2. El Govern aprova el Marc estratègic de referència d'adaptació al canvi climàtic a proposta de la Comissió Interdepartamental del Canvi Climàtic, tenint en compte els informes sobre el canvi climàtic a Catalunya.

3. Els departaments de la Generalitat, en els àmbits que són objecte d'atenció en aquesta llei, han d'integrar en llur planificació i programació sectorials, amb la participació dels ens locals i els altres actors implicats, els objectius referents a la reducció de la vulnerabilitat als impactes del canvi climàtic que recull el Marc estratègic de referència d'adaptació.

Article 11

Instruments de planificació i programació

1. Amb la finalitat de reduir la vulnerabilitat als impactes del canvi climàtic, els instruments de planificació i programació sectorials han de tenir en compte:

- a) L'avaluació sistemàtica dels impactes observats i previstos del canvi climàtic sobre els sectors socioeconòmics, els sistemes productius, els sistemes naturals i els territoris més vulnerables.

- b) El coneixement disponible en matèria de projeccions climàtiques a Catalunya per a diversos horitzons temporals.
 - c) L'establiment de les mesures de resposta viables econòmicament, socialment i ambientalment que han d'adoptar les institucions públiques i els agents privats amb l'objectiu d'adaptar-se als impactes del canvi climàtic.
 - d) Un sistema de seguiment dels efectes de la planificació en matèria d'adaptació.
2. Els nous plans i projectes han d'incloure en l'informe d'impacte ambiental una avaluació d'adaptació als efectes del canvi climàtic d'acord amb els escenaris més probables previstos en els informes del Grup Intergovernamental d'Experts en Canvi Climàtic.

Article 12

Projeccions climàtiques

1. El Servei Meteorològic de Catalunya ha d'elaborar i revisar les projeccions climàtiques de Catalunya. Les projeccions s'han de basar en els escenaris establerts pel Grup Intergovernamental d'Experts sobre el Canvi Climàtic, comparant els resultats segons diversos escenaris. Aquestes projeccions són la base del coneixement en aquest àmbit per al desenvolupament del marc estratègic de referència d'adaptació i de les planificacions sectorials respectives.
2. El Servei Meteorològic de Catalunya ha de proporcionar informació al públic, periòdicament, sobre:
 - a) L'estat del clima a Catalunya, que inclou l'avaluació de l'evolució del clima passat.
 - b) Les projeccions climàtiques i els canvis esperables en les variables meteorològiques de temperatura, precipitació, humitat relativa i velocitat del vent, entre d'altres.
 - c) L'anàlisi tècnica comparativa respecte als resultats de projeccions anteriors, tant pel que fa als valors observats com als projectats.

Capítol III

Polítiques sectorials

Article 13

Reducció de la vulnerabilitat al canvi climàtic i reducció de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle

1. S'han d'integrar en la planificació, l'execució i el control de les polítiques sectorials del Govern les mesures adequades per a reduir la vulnerabilitat al canvi climàtic d'acord amb el que estableix aquest capítol.
2. D'acord amb l'apartat 1, el departament competent en matèria de protecció civil ha d'incloure en els plans d'emergència i de protecció civil vigents les modificacions que escaiguin com a conseqüència de l'increment de la intensitat i la freqüència dels fenòmens meteorològics extrems.
3. A més del que estableix l'apartat 1, *s'han d'integrar també, en els sectors susceptibles de generar emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, mesures per a reduir aquestes emissions.*
4. El Govern pot adoptar mesures addicionals a les que estableix aquesta llei en els seus instruments de planificació, per tal de garantir el compliment dels objectius de mitigació i d'adaptació que estableixen els articles 5 i 9.

Article 14

Agricultura i ramaderia

1. Les mesures que s'adoptin en matèria d'agricultura i ramaderia han d'anar encaminades a reduir la vulnerabilitat, les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, el malbaratament alimentari i el consum de recursos, i concretament han d'anar encaminades a:

- a) El foment prioritari de les mesures adreçades a la intensificació de les modernitzacions de regadius que comportin un aprofitament de l'aigua millor i més racional, amb la màxima eficiència energètica.
- b) La valorització d'espècies o varietats pròpies, principalment autòctones, que tinguin més capacitat per a adaptar-se a les noves condicions climàtiques d'acord amb treballs genètics i ecofisiològics.
- c) La utilització progressiva de fertilitzants d'origen orgànic en substitució dels fertilitzants de síntesi química.
- d) L'adequació de la dimensió de la cabanya ramadera a la capacitat de càrrega ambiental del territori i la minimització de les emissions derivades de les dejeccions ramaderes per mitjà dels diferents tipus de gestió, incloent-hi l'obtenció d'energia i d'adobs orgànics d'alt rendiment.
- e) La promoció dels productes agroramaders ecològics i de proximitat per mitjà de les eines de suport que té el Govern per a aconseguir una agricultura i una ramaderia que puguin desenvolupar varietats locals adaptades a les noves condicions climàtiques, i per a avançar cap a un model de sobirania alimentària de qualitat altament eficient.
- f) L'elaboració d'un mapa de vulnerabilitats dels conreus i les espècies animals d'interès productiu més susceptibles de patir els impactes climàtics previstos.
- g) El foment dels sistemes de conreu mínim, la ramaderia extensiva i la pastura, inclosa la pastura del sotabosc, i les pràctiques agrícoles que n'incrementin la capacitat d'embornal.
- h) L'establiment de mesures que evitin la degradació dels sòls i facilitin l'emmagatzematge de carboni als sòls per mitjà d'una millora de la gestió de la matèria orgànica, les cobertes vegetals i el conreu de conservació.
- i) El foment del canvi en la maquinària agrícola, de manera que incorpori noves tecnologies d'estalvi energètic i menys contaminants que redueixin les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle.

2. Per a reduir la vulnerabilitat i les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle del sistema agrari, s'ha de:

- a) Incorporar a la planificació del reg agrícola els impactes observats i projectats del canvi climàtic a Catalunya, amb una atenció especial al risc d'una garantia insuficient en la disponibilitat d'aigua per a reg i per a la ramaderia d'acord amb la planificació hidrològica.
- b) Crear un model per a convertir les granges en illes productores d'energia per a l'autoconsum i per a la comunitat més propera, garantir-ne el proveïment a tot el territori, garantir nous interessos al sector primari i crear un instrument que permeti al consumidor conèixer la petjada de carboni i hídrica generada per la producció d'un aliment.

Article 15

Pesca i aquicultura

1. Les mesures que s'adoptin en matèria de pesca i aquicultura han d'anar encaminades a reduir-ne la vulnerabilitat als impactes lligats al canvi climàtic, a augmentar-ne la resiliència i a reduir progressivament les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle d'aquestes activitats, i concretament han d'anar encaminades a:

- a) El foment prioritari de les mesures adreçades a l'adaptació de la pesca i l'aquicultura als impactes del canvi climàtic, a la maximització de l'eficiència energètica del sector i a la reducció progressiva de les

emissions de gasos amb efecte d'hivernacle.

- b) La valorització d'espècies i varietats pròpies o foranes adaptades a les noves condicions ambientals.
- c) La promoció dels productes de proximitat per mitjà de les eines de suport que té el Govern per aconseguir una pesca i una aquicultura sostenibles i de qualitat, altament eficient en el consum de recursos.
- d) L'establiment d'objectius per a reduir emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i contaminants atmosfèrics, promovent la transició cap a les energies no contaminants.
- e) El restabliment, la conservació i la gestió de manera sostenible dels ecosistemes marins i litorals per a frenar els efectes del canvi climàtic, i també les actuacions per a evitar la destrucció, la sobreexplotació, la contaminació d'hàbitats i les altres pressions antropogèniques.
- f) El foment de les modalitats de pesca de baix impacte ambiental.
- g) L'ampliació de la sensibilització i la conscienciació ciutadana per a millorar la comprensió pública sobre l'estat de la mar i els impactes que pateix.

2. Per a reduir la vulnerabilitat als impactes lligats al canvi climàtic, augmentar la resiliència i reduir progressivament les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle d'aquestes activitats, s'ha de:

- a) Incorporar a la planificació els impactes observats i projectats del canvi climàtic a Catalunya, amb una atenció especial al risc d'una intensificació dels fenòmens meteorològics extrems, l'augment de la temperatura de la mar i l'acidificació dels ecosistemes marins.
- b) Establir i gestionar eficaçment una xarxa d'àrees marines protegides per tal d'aturar la pèrdua de biodiversitat i millorar la resiliència dels ecosistemes marins.

Article 16

Aigua

1. Les mesures que s'adoptin en matèria d'aigua han d'anar encaminades a reduir la vulnerabilitat del sistema hídric, i concretament a:

- a) La recuperació i la conservació en bon estat de les aigües continentals i, en el cas de les subterrànies, com a reserva estratègica per als períodes de sequera i els efectes del canvi climàtic.
- b) L'aplicació de mesures en l'àmbit econòmic per a la restauració progressiva i integral dels ecosistemes i per a la gestió del cicle de l'aigua.
- c) La derivació amb caràcter prioritari dels recursos hídrics aconseguits amb millores d'estalvi i eficiència cap a l'assoliment dels objectius de qualitat dels ecosistemes aquàtics i, en cas de sequera extrema, cap a l'abastament urbà.
- d) L'avaluació de la vulnerabilitat en les diverses masses d'aigua continentals i costaneres a partir de la diagnosi del document d'impactes i pressions dels successius plans de gestió hidrològica i les mesures d'adaptació necessàries.

2. Per a reduir la vulnerabilitat del sistema hídric, s'han de implantar cabals de manteniment en els cursos fluvials de les conques internes de Catalunya, segons el que estableix la planificació hidrològica, i revisar-los successivament en funció de l'evolució de les variables climàtiques, amb garanties suficients per tal que l'estat ecològic de les masses d'aigua afectades no pateixi un deteriorament irreversible. En el cas de les conques de caràcter intercomunitari, les mesures s'han d'aplicar en els termes que s'acordin amb els òrgans de conca corresponents.

3. La interconnexió de les xarxes d'abastament com a mesura que atorga seguretat al sistema d'abastament d'aigua potable només s'ha de fer en casos excepcionals, i sempre que no comporti una

interconnexió de conques hídriques que pugui donar lloc a transvasaments permanents entre conques. Aquesta interconnexió no ha d'implacar una captació d'aigües que faci minvar de manera important el cabal ecològic aigües avall del punt de captació.

4. El subministrament en alta en tot el territori de Catalunya ha de tenir caràcter públic.

Article 17

Biodiversitat

1. Les mesures que s'adoptin en matèria de biodiversitat han d'anar encaminades a preservar la biodiversitat i reduir-ne la vulnerabilitat, i concretament han d'anar encaminades a:
 - a) L'avaluació dels impactes del canvi climàtic en les mesures de planificació i de gestió dels espais naturals per a garantir-hi la conservació de la biodiversitat.
 - b) La preservació de la permeabilitat ecològica i la no fragmentació dels hàbitats i dels sistemes naturals, i el garantiment, en la planificació amb incidència territorial, de la connectivitat entre aquests hàbitats i sistemes naturals.
 - c) La preservació del medi natural i la biodiversitat com un element estructural de la política ambiental.
 - d) La necessitat d'evitar la proliferació en el medi natural d'espècies al·lòctones invasores que puguin representar un risc per a la diversitat i el funcionament dels ecosistemes autòctons.
2. El Govern ha de fer un inventari dels hàbitats prioritaris i impulsar polítiques de conservació de les praderies de fanerògames marines i dels altres hàbitats amb capacitat d'embornal.
3. El Govern ha de revisar els plans de gestió dels espais naturals protegits tenint en compte el canvi climàtic.
4. S'ha d'establir una xarxa de reserves forestals destinades a la lliure dinàmica natural que sigui representativa del conjunt i la diversitat dels ecosistemes forestals de Catalunya, centrada prioritàriament en boscos madurs i d'alt valor natural.

Article 18

Boscos i gestió forestal

Les mesures que s'adoptin en matèria de boscos i gestió forestal han d'anar encaminades a reduir la vulnerabilitat del sistema forestal i a optimitar-ne la capacitat d'actuar com a embornal i com a font d'energies renovables i materials de construcció sostenibles, i concretament han d'anar encaminades a:

- a) Definir i promoure una gestió forestal que augmenti la resistència i resiliència de les masses forestals als impactes del canvi climàtic.
- b) Avaluar els riscos del canvi climàtic i gestionar-los.
- c) Afavorir una gestió forestal que permeti de reduir el risc d'incendis forestals, aprofitar la biomassa forestal i recuperar els mosaics agroforestals i de pastures, a partir d'espècies locals més adaptades fisiològicament a les condicions climàtiques, i promoure els recursos forestals, tant els fusters com els no fusters.
- d) L'execució de mesures de gestió forestal activa adreçades a:
 - 1r. La conservació de la biodiversitat i el millorament de la vitalitat dels ecosistemes forestals, llur capacitat d'adaptació als recursos hídrics disponibles i llur funció reguladora del cicle hidrològic i de protecció contra l'erosió i altres efectes adversos de les pluges intenses.
 - 2n. El subministrament sostenible de biomassa forestal per a substituir combustibles fòssils en la producció tèrmica.

3r. La producció de fusta estructural de proximitat i altres productes fusters amb més capacitat com a embornals.

e) La necessitat de coordinar les polítiques forestals i d'aigua, i l'establiment de mesures que permetin un sistema de gestió dels boscos que tingui en compte la regulació hídrica i permeti de fer una gestió sostenible tant dels boscos com dels recursos hídrics.

Article 19

Energia

1. Les mesures que s'adoptin en matèria d'energia han d'anar encaminades a la transició energètica cap a un model cent per cent renovable, desnuclearitzat i descarbonitzat, neutre en emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, que redueixi la vulnerabilitat del sistema energètic català i garanteixi el dret a l'accés a l'energia com a bé comú, i concretament han d'anar encaminades a:

a) Promoure les mesures necessàries en l'àmbit de l'estalvi i l'eficiència energètica perquè el consum final d'energia l'any 2030 sigui un mínim del 32,5% inferior respecte al tendencial, en el marc de la normativa estatal bàsica en matèria d'energia.

b) Promoure les energies renovables, que s'han de desenvolupar, sempre que sigui possible, aprofitant espais ja alterats per l'activitat humana, i minimitzar així l'ocupació innecessària del territori.

c) Promoure les mesures necessàries en l'àmbit de les energies renovables perquè el consum elèctric de Catalunya provingui -en un 50% l'any 2030 i un 100% l'any 2050- d'aquestes fonts renovables, prioritzant la proximitat de la producció elèctrica d'origen renovable als centres de consum.

d) L'adopció de mesures de caràcter normatiu que afavoreixin l'autoconsum energètic a partir d'energies renovables i la participació d'actors locals en la producció i distribució d'energia renovable.

e) El foment de la generació d'energia distribuïda i noves opcions en distribució i contractació de subministraments, i la implantació de xarxes de distribució d'energia intel·ligents i xarxes tancades.

f) La promoció de la creació d'un clúster de recerca i producció en energies renovables a partir dels centres de recerca en energies renovables presents a Catalunya.

2. [No vigent]

3. L'Institut Català d'Energia ha d'impulsar i realitzar, en col·laboració amb els departaments de la Generalitat, els programes i les actuacions necessaris en matèria d'energies renovables i d'estalvi i eficiència energètics per a assolir els objectius que estableix aquesta llei. L'Institut ha d'actuar com a impulsor de les actuacions en aquest àmbit de les administracions locals amb competències energètiques i ha de preparar les estructures conceptuals i tecnològiques necessàries per a transformar-se en una agència catalana de l'energia amb capacitat de governança, regulació i control sobre el Pacte nacional per a la transició energètica a Catalunya.

4. Els permisos d'investigació per a l'obtenció de gas i de petroli d'esquist per fracturació hidràulica horitzontal (*fracking*), incloent-hi la relacionada amb l'obtenció de gas metà de capes de carbó amb utilització de fracturació induïda, no es poden concedir en sòl urbà o sòl urbanitzable, ni a una distància inferior a 500 m dels nuclis urbans. Així mateix, s'han de limitar als supòsits on es garanteixi que no poden resultar afectats:

a) Els espais que formen part de la Xarxa Natura 2000.

b) Els recursos hídrics superficials o subterranis i les zones que hagin estat designades com a vulnerables a la contaminació per nitrats procedents de fonts agràries.

c) Les zones que siguin objecte de protecció especial, dins l'àmbit del districte de conca fluvial de

Catalunya (DCFC).

5. El Govern ha d'adoptar les propostes normatives pertinents, una vegada acordat el Pacte nacional per a la transició energètica a Catalunya, amb relació a l'autoconsum d'electricitat solar fotovoltaica, per a afavorir la implantació de les tecnologies de generació elèctrica distribuïda als edificis, amb una gestió activa de la demanda i producció d'energia elèctrica i amb el suport de les tecnologies d'emmagatzematge d'energia, per a reduir els consums energètics, maximitzar les capacitats del sistema elèctric i millorar-ne la sostenibilitat ambiental i econòmica global. Així mateix, el Govern ha de modificar la legislació per tal d'agilitar la tramitació de la implantació de parcs eòlics.

6. La planificació energètica i la de mitigació del canvi climàtic s'han d'elaborar de manera integrada. S'ha de tenir en consideració especial el principi de justícia social en aquelles persones, col·lectius, sectors econòmics i territoris que puguin resultar més afectats per la transició energètica.

Article 20

Indústria, serveis i comerç

1. Les empreses amb centres de treball a Catalunya que tinguin més de 250 treballadors i que es vulguin acollir als ajuts, les bonificacions i els beneficis fiscals relatius a actuacions i projectes de naturalesa ambiental, energètica o d'innovació per a una transició cap a una economia neutra en carboni establerts o gestionats per l'Administració de la Generalitat han d'acreditar que han fet:

a) L'anàlisi de llur vulnerabilitat als impactes del canvi climàtic, d'acord amb el marc estratègic de referència que defineix l'article 10 i, si escau, un calendari de mesures d'adaptació i l'establiment d'un mecanisme de seguiment.

b) L'inventari de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle del conjunt de llurs centres a Catalunya i les actuacions que duen a terme per a reduir-les. Les dades de l'inventari han d'estar validades per una entitat de certificació independent degudament habilitada. En el cas de centres amb instal·lacions incloses en el règim de comerç de drets d'emissió de la Unió Europea, s'entenen vàlides als efectes d'aquesta llei les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle fetes a l'empara dels sistemes respectius.

2. El Govern ha de vetllar perquè els ajuts, les bonificacions i els beneficis fiscals relatius a actuacions i projectes de naturalesa ambiental, energètica o d'innovació per a una transició cap a una economia neutra en carboni a què es puguin acollir les empreses amb centres de treball a Catalunya que tinguin menys de 250 treballadors incloguin criteris de selecció positiva quan puguin demostrar que han adoptat les mesures a què fa referència l'apartat 1.

3. S'han d'impulsar les modificacions legislatives necessàries amb relació a la promoció de l'ecodisseny i a la lluita contra l'obsolescència programada, d'acord amb les directrius de la Unió Europea.

4. En el cas de les activitats que inclou l'annex I.1 de la Llei 20/2009, del 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats, entre els criteris per a sotmetre a intervenció administrativa les modificacions substancials de les activitats ja autoritzades, també s'han de tenir en compte les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, mesurades com a tones equivalents de diòxid de carboni.

5. Els establiments comercials que superen els cinc-cents metres quadrats de superfície de venda han de fer servir un percentatge mínim, que s'ha d'establir per reglament, del consum final d'energia elèctrica procedent de fonts renovables.

Article 21

Infraestructures

1. Els gestors de les infraestructures de ports, aeroports, transport terrestre, energia, residus i aigua de Catalunya que es vulguin acollir als ajuts, les bonificacions i els beneficis fiscals relatius a actuacions i projectes de naturalesa ambiental, energètica, d'innovació o per a una transició cap a una economia baixa en carboni establerts o gestionats per l'Administració de la Generalitat han d'acreditar que han fet:

a) L'anàlisi de llur vulnerabilitat als impactes del canvi climàtic, d'acord amb el marc estratègic de referència que defineix l'article 10, la incorporació de mesures que millorin llur resiliència al canvi climàtic i, si escau, un calendari de mesures d'adaptació i l'establiment d'un mecanisme de seguiment.

b) L'inventari de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle del conjunt de llurs centres a Catalunya i les actuacions que duen a terme per a reduir-les. Les dades de l'inventari han d'estar validades per una entitat de certificació independent degudament habilitada. En el cas de centres amb activitats incloses en el règim de comerç de drets d'emissió de la Unió Europea o en un programa voluntari que inclogui el càlcul i la reducció d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i l'accés públic a aquesta informació, la validació de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle feta a l'empara de llurs sistemes és vàlida als efectes d'aquest article.

2. Els promotors de la planificació dels àmbits sectorials següents: agricultura, ramaderia, gestió forestal, pesca, energia, transport, gestió de residus, gestió de recursos hídrics, ocupació del domini públic marítim terrestre, utilització del medi marí, turisme, ordenació del territori urbà i rural, o dels usos del sòl; i els promotors dels projectes constructius de noves infraestructures de ports, aeroports, transport terrestre i ferroviari, energia, residus i aigua que es desenvolupin a Catalunya han d'incorporar, en el marc de l'avaluació ambiental estratègica de plans i en el marc de l'avaluació d'impacte ambiental de projectes:

a) L'anàlisi de la seva vulnerabilitat davant els impactes del canvi climàtic d'acord amb el coneixement científic actual. Els estudis ambientals estratègics dels plans i els estudis d'impacte ambiental dels projectes han de preveure, quan així ho determini l'anàlisi de vulnerabilitat efectuat, mesures d'adaptació als impactes del canvi climàtic així com el seu seguiment i monitoratge.

En el cas dels projectes constructius de noves infraestructures, aquesta anàlisi ha d'avaluar, almenys, l'impacte sobre la nova infraestructura de l'increment de la freqüència de fenòmens meteorològics extrems i, en cas que sigui pertinent -segons la tipologia d'infraestructura-, de la manca de subministraments.

b) L'avaluació de la seva contribució a les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, inclòs el seu impacte sobre l'estoc de carboni i la capacitat d'embornal del territori afectat. Aquesta avaluació ha d'incloure, per a cada una de les alternatives considerades, una estimació de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle.

En el cas dels projectes constructius de noves infraestructures, aquesta avaluació ha de tenir en compte tant la fase de construcció com la d'explotació.

c) En el cas dels plans l'abast dels quals sigui el conjunt de Catalunya, aquests han d'incloure també un objectiu de reducció d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle respecte a un any base de referència. Aquesta obligació també és d'aplicació per a aquells plans amb un abast territorial més reduït però en els quals la participació de les seves emissions respecte del total de l'àmbit a Catalunya sigui significativa.

3. El departament competent en matèria de medi ambient ha de crear una àrea de control d'emissions en les infraestructures portuàries de competència de la Generalitat, per tal de controlar l'entrada dels vaixells que utilitzin combustibles fòssils altament contaminants i no tinguin instal·lats sistemes de filtres de partícules i catalitzadors d'òxids de nitrogen.

4. El Govern ha de desenvolupar un pla d'electrificació progressiva dels ports competència de la

Generalitat de Catalunya per tal de facilitar la connexió a la xarxa elèctrica local dels vaixells amarrats. Per a la resta de ports de Catalunya el Govern de la Generalitat ha d'impulsar els mecanismes de col·laboració oportuns perquè puguin disposar d'aquesta connexió.

Article 22

Residus

Les mesures que s'adoptin en matèria de residus han d'anar encaminades a reduir la vulnerabilitat de la població i les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, prioritzant l'estratègia de residu zero a fi d'estalviar material i de reduir-ne el processament, especialment en la reducció i penalització dels productes envasats amb un ús intensiu de combustibles fòssils, i concretament han d'anar encaminades a:

- a) L'avaluació de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle derivades de la gestió dels residus. S'ha de fer un seguiment anual de les reduccions d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle degudes al millorament en la gestió de residus.
- b) L'aplicació de la jerarquia següent pel que fa a les opcions de gestió de residus: la prevenció, la preparació per a la reutilització, el reciclatge, la valorització energètica o qualsevol altre tipus de valorització i, finalment, l'eliminació.
- c) El foment de la recollida selectiva, especialment de la matèria orgànica, per a evitar-ne la deposició en abocadors.
- d) La incorporació de mesures de reducció de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle dels abocadors i l'ús de combustible procedent de residus.
- e) La substitució de matèries primeres per subproductes o materials procedents de la valorització de residus per a afavorir la creació d'una economia circular.

Article 23

Salut

1. Les mesures que s'adoptin en matèria de salut han d'anar encaminades a reduir la vulnerabilitat de la població, i concretament han d'anar encaminades a:

- a) La identificació i l'avaluació dels efectes del canvi climàtic sobre la salut de les persones.
- b) L'adopció i l'aplicació de mesures de prevenció davant dels efectes del canvi climàtic que puguin resultar adversos per a la salut de les persones, incloent-hi les mesures relatives a les malalties transmeses per vectors, a la qualitat de l'aigua i de l'aire i a la protecció davant de les onades de calor, i també de mesures en l'àmbit alimentari, davant de qualsevol efecte del canvi climàtic que pugui afectar la innocuïtat dels aliments.
- c) La difusió dels riscos per a la salut derivats dels efectes del canvi climàtic.

2. El Govern ha d'elaborar i aprovar plans especials de protecció per als grups de risc més vulnerables.

3. El Govern ha de complir els nivells d'emissions contaminants recomanats per l'Organització Mundial de la Salut en els seus informes periòdics.

Article 24

Transports i mobilitat

1. Les mesures que s'adoptin en matèria de transports i mobilitat han d'anar encaminades a reduir la vulnerabilitat i les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, per a avançar cap a un model de transport públic, col·lectiu i intermodal que no es basi en la tinença de vehicle privat i que fomenti l'ús generalitzat

del transport públic i altres formes de transport sostenible sense emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, i concretament han d'anar encaminades a:

- a) La racionalització de la demanda de mobilitat i transport privat tant de mercaderies com de persones per a optimitzar el conjunt de la xarxa d'infraestructures de transport públic mitjançant l'adopció d'instruments de gestió, informació i foment del transport públic.
- b) L'impuls del millorament en l'eficiència energètica del parc de vehicles i de la diversificació energètica mitjançant incentius econòmics i administratius tant als productors com als consumidors, evitant de transvasar les emissions cap a altres contaminants amb impactes locals.
- c) La creació de les condicions tècniques i de gestió que facilitin la integració i la intermodalitat dels diversos modes de transport, potenciant els modes amb una menor intensitat en l'ús de combustibles fòssils.
- d) El foment de la gratuïtat de les zones d'aparcament per als vehicles que utilitzen energies renovables fins que aquests no siguin el 80% del total del parc mòbil.

2. S'ha de garantir que les infraestructures elèctriques tinguin suficient capacitat per a atendre la demanda addicional d'electricitat que comportarà la transició cap al vehicle elèctric i que s'adeqüin a la mobilitat elèctrica i a l'electrificació del transport. El departament competent en matèria d'energia ha d'incorporar com a objectius al pla de desplegament de la infraestructura de recàrrega del vehicle elèctric a Catalunya que el 100% de la flota pública de la Generalitat sigui elèctrica el 2030 i que el 30% de renovació del parc de vehicles sigui elèctric el 2025.

3. El Govern ha d'establir els incentius i promoure els acords amb el sector de l'automoció que permetin assolir una transició cap a una mobilitat elèctrica de manera que l'any 2030 els nous turismes, vehicles comercials lleugers i motocicletes que es posin en circulació no utilitzin combustibles fòssils.

4. El Govern ha d'establir incentius i promoure acords amb el sector del transport rodat per assolir una reducció de la dependència dels combustibles fòssils l'any 2040 del 50% respecte de l'any 2005.

Article 25

Turisme

1. Les mesures que s'adoptin en matèria de turisme han d'anar encaminades a un canvi cap a un model més sostenible, menys consumidor de recursos i respectuós amb el territori i a reduir la vulnerabilitat i les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, i concretament han d'anar encaminades a:

- a) El foment d'un model turístic que avaluï les noves situacions, tant les oportunitats com les amenaces, derivades dels impactes del canvi climàtic.
- b) El tractament integral de la sostenibilitat del sector turístic, incloent-hi els recursos, productes i destinacions.
- c) La sensibilització i informació tant dels treballadors del sector com dels turistes sobre l'ús sostenible dels recursos.

2. Entre els criteris de valoració per al finançament de projectes per al foment del turisme en el marc del Fons per al foment del turisme, creat per l'article 115 de la Llei 5/2012, del 20 de març, de mesures fiscals, financeres i administratives i de creació de l'impost sobre les estades en establiments turístics, o de qualsevol altre que el substitueixi, és un criteri de selecció positiu el fet que els beneficiaris tinguin una planificació que inclogui les mesures a què fa referència l'apartat 1.

3. El Govern, amb l'objectiu de reduir la vulnerabilitat davant de fenòmens meteorològics extrems i en el marc dels instruments de col·laboració, ha d'instar els municipis que tinguin la consideració de turístics a

disposar, en el marc de llurs competències, d'una planificació que incorpori una avaluació de les mesures específiques per a garantir els serveis bàsics municipals en època de màxima afluència turística i els ha de donar suport. Aquests serveis bàsics inclouen l'abastament d'aigua potable, el subministrament d'energia, la gestió de residus, el transport, la depuració d'aigües residuals urbanes i l'atenció primària de salut.

Article 26

Formació professional, universitats i recerca

1. Sens perjudici del respecte al principi d'autonomia universitària, les mesures que s'adoptin en matèria d'universitats i recerca han d'anar encaminades a contribuir a l'impuls del coneixement sobre el canvi climàtic i la consolidació de les bones pràctiques en aquest àmbit, i concretament han d'anar encaminades a:

a) La promoció d'estudis universitaris especialitzats en els àmbits que són objecte de protecció d'aquesta llei.

b) L'impuls de pràctiques universitàries en centres nacionals i internacionals que compleixin activitats d'estudi, recerca o anàlisi amb relació al clima, els efectes del canvi climàtic sobre els ecosistemes terrestres i marins, l'eficiència energètica, les energies renovables, la mitigació i l'adaptació al canvi climàtic i els instruments econòmics amb incidència directa o indirecta sobre el canvi climàtic.

c) L'oferta de formació continuada, presencial i no presencial, adreçada a tots els professionals amb incidència educativa, en tots els àmbits que són objecte de protecció d'aquesta llei.

2. Les mesures que s'adoptin en matèria de recerca universitària, sens perjudici de l'autonomia de cada centre, han d'anar encaminades a contribuir a l'impuls del coneixement sobre el canvi climàtic i la consolidació de les bones pràctiques en aquest àmbit, i concretament han d'anar encaminades a:

a) La generació de projectes de recerca en les convocatòries anuals directament dependents de la Generalitat, amb l'objectiu de millorar el coneixement i la tecnologia amb relació al canvi climàtic i la seva mitigació i de millorar l'adaptabilitat de la societat catalana i els seus sectors productius, i també la creació i consolidació de grups de recerca, centres d'alt nivell i empreses derivades (*spin-off*) resultants dels avenços en el coneixement.

b) La potenciació de les accions de mecenatge i d'atracció de capital privat, nacional i internacional, i d'àngels inversors en recerca, desenvolupament i innovació (R+D+I), *assegurant el finançament públic*.

c) L'establiment d'un programa de recerca interdepartamental que vetlli per la coordinació de la recerca pública que es faci a Catalunya i que promogui l'increment dels vincles amb els centres i instituts internacionals capdavaners.

d) La creació d'iniciatives i patents i l'explotació dels resultats de la recerca.

3. El departament competent en matèria d'universitats i les universitats i els Centres de Recerca de Catalunya (Cerca) han d'impulsar i reforçar les relacions entre les universitats, els Cerca i l'empresa i entre les universitats, els Cerca i els ens locals mitjançant la creació d'espais de trobada, físics i virtuals, i d'un teixit d'agents que l'afavoreixin, per tal de facilitar l'accés al coneixement acadèmic, tècnic i de la recerca en aquests àmbits.

4. Les mesures que s'adoptin en matèria de formació professional han d'anar encaminades a contribuir a l'impuls del coneixement sobre el canvi climàtic i la consolidació de les bones pràctiques en aquest àmbit, i concretament han d'anar encaminades a la formació de professionals tècnics sobre els aspectes rellevants de la transició energètica, la mobilitat, la construcció sostenible i el canvi climàtic.

5. S'ha de crear una línia de recerca dedicada a la mitigació i l'adaptació al canvi climàtic, i a la promoció

de campanyes informatives de conscienciació.

Article 27

Urbanisme i habitatge

1. Les mesures que s'adoptin en matèria d'urbanisme i habitatge han d'anar encaminades a un canvi de model urbanístic que prioritzi la rehabilitació del parc d'habitatges i els edificis de consum energètic gairebé nul i a reduir la vulnerabilitat i les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, i concretament han d'anar encaminades a:

a) L'adaptació de la normativa urbanística i energètica per tal que les noves àrees residencials siguin el màxim d'autosuficients energèticament i es dissenyin d'acord amb la jerarquia de criteris següent: reduir la demanda energètica, ésser eficients en el disseny dels sistemes que cobreixen la demanda energètica, aprofitar els recursos energètics locals, promoure l'ús de materials de construcció de baix impacte ambiental i compensar les emissions de diòxid de carboni derivat de l'impacte energètic dels edificis amb parcs de generació a partir de fonts renovables.

b) El foment de l'ús d'energia provinent de fonts renovables en el sector de l'edificació, prioritzant les que no generen un transvasament cap a altres contaminants amb impactes locals.

c) L'adaptació de la normativa urbanística i ambiental per tal que tant les figures de nous planejaments urbanístics i llurs modificacions i revisions com el planejament territorial incorporin una anàlisi quantitativa i una valoració descriptiva de l'impacte sobre les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i dels impactes del canvi climàtic sobre el nou planejament, i també mesures per a mitigar-lo i adaptar-s'hi. Aquesta anàlisi ha d'incloure les emissions vinculades a la mobilitat generada, als consums energètics del cicle de l'aigua i dels residus, i als consums energètics dels usos residencials i terciaris.

d) La selecció i classificació d'espais ja urbanitzats o ocupats per infraestructures i serveis amb potencialitats per a situar o compartir superfícies per a captar energies renovables.

2. El Govern i les administracions locals han de promoure:

a) L'ús, per part dels professionals del disseny, projecció i construcció de zones residencials, de fonts d'energia renovable per a la calefacció, la refrigeració i l'aigua calenta sanitària, i de solucions constructives, tant estructurals com de tancaments altament eficients energèticament.

b) La construcció amb criteris bioclimàtics amb l'objectiu que el 2020 els nous edificis construïts siguin de consum energètic gairebé nul.

c) L'impuls de polítiques actives que fomentin la rehabilitació energètica del parc d'habitatges i el millorament de l'estalvi i l'eficiència energètics. L'Estratègia catalana per a la renovació energètica dels edificis ha de prioritzar l'accessibilitat i l'eficiència energètica d'edificis i habitatges amb aprofitament d'energia renovable, i ha de cobrir la necessitat d'actuació sobre un mínim de cinquanta mil habitatges anuals.

d) La presa en consideració, per part dels municipis, en llur planejament urbanístic, de les recomanacions de l'Organització Mundial de la Salut sobre la superfície de verd urbà per habitant.

e) La reserva de punts de càrrega de vehicles elèctrics en els centres de treball i edificis públics.

f) El desenvolupament de models compactes d'ocupació del territori i uns usos més eficients i intensius dels terrenys urbanitzats en els ordenaments territorial i urbanístic.

g) El garantiment, en els nous desenvolupaments urbanístics, de la provisió energètica amb fonts d'energia cent per cent renovables, sia per connexió a la xarxa de consum sia facilitant l'autoconsum o, si escau, construint xarxes tancades.

Capítol IV

L'Administració en matèria de canvi climàtic

L'Administració en matèria de canvi climàtic

Article 28

El Govern

1. Correspon al Govern la planificació de les polítiques climàtiques que ha d'incloure la mitigació de gasos amb efecte d'hivernacle de tots els sectors generadors i l'adaptació als impactes del canvi climàtic sobre els sistemes naturals, els sectors socioeconòmics i els territoris. La dita planificació ha d'establir els objectius i les mesures genèriques, que han d'incloure, necessàriament i pel cap baix, les que estableix el capítol tercer.
2. El Govern ha d'establir periòdicament objectius relatius al percentatge mínim de consum d'energia d'origen renovable en les instal·lacions públiques que siguin propietat de la Generalitat i de les entitats del seu sector públic i en aquelles en què figurin com a arrendataris, sempre que les condicions contractuals permetin el compliment d'aquests objectius i llur gestió sigui competència dels departaments de la Generalitat i de les entitats del seu sector públic.
3. Els contractes d'arrendament que subscriguin la Generalitat i les entitats del seu sector públic han d'incorporar les obligacions que estableix aquest article.
4. El Govern, en el marc dels instruments de col·laboració existents, ha de facilitar a les administracions locals, les universitats i els centres de recerca la posada en pràctica de mesures equivalents a les que estableix aquest article en llurs infraestructures, equipaments i serveis.

Article 29

Els departaments de la Generalitat

1. Els departaments de la Generalitat i els organismes que en depenen han de:
 - a) Disposar d'un inventari de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle generats pels immobles, les instal·lacions i els serveis que presten.
 - b) Fer una auditoria energètica dels edificis públics que siguin propietat de la Generalitat i d'aquells en què la Generalitat sigui arrendatària i les condicions contractuals ho permetin, i també de llurs processos de treball, i promoure-hi l'autoconsum.
 - c) Establir un objectiu de reducció d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i un programa d'actuació que tingui en compte les directrius que a aquests efectes hagin establert els departaments competents en matèria d'energia i habitatge, en tot allò relatiu a energies renovables i a estalvi i eficiència energètics.
 - d) Incloure en tots els procediments de contractació pública en què resulti adequat a llur objecte especificacions tècniques i criteris d'adjudicació específics relatius a l'ús eficient de recursos i a la minimització de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle. La quantificació de l'ús de recursos i d'emissions de gasos s'ha d'incloure en el càlcul del cost d'inversió, d'explotació i de manteniment de l'objecte del contracte.
 - e) Elaborar i fer públic un informe sobre el grau d'assoliment dels objectius i de les mesures correctores que es proposin en cas de desviació. Aquest informe ha de tenir una periodicitat anual i el contingut mínim que especifica l'annex II. El departament o organisme que ja tingui establert un sistema d'informació o declaració ambiental hi pot integrar el contingut que especifica l'annex II en aquest altre sistema.

2. Els programes de reducció i els informes anuals a què fa referència l'apartat 1 són aprovats pels secretaris generals o pels òrgans de direcció dels diversos organismes i han d'ésser públics. Els programes han de preveure un procés regular de revisió que pot incloure la modificació dels objectius establerts. En qualsevol cas, s'han de detallar els motius que fan necessària aquesta modificació dels objectius, que ha d'ésser aprovada pels dits òrgans.

Article 30

La Comissió Interdepartamental del Canvi Climàtic

1. La Comissió Interdepartamental del Canvi Climàtic, òrgan col·legiat adscrit al departament competent en matèria de canvi climàtic, coordina la planificació de les polítiques climàtiques i fa el seguiment del seu acompliment.
2. Són funcions de la Comissió Interdepartamental del Canvi Climàtic les següents:
 - a) Elevar al Govern propostes relatives a la mitigació d'emissions i a l'adaptació als impactes del canvi climàtic.
 - b) Aprovar les propostes dels marcs estratègics de mitigació i adaptació.
 - c) Coordinar l'actuació dels departaments de la Generalitat en l'àmbit de la lluita contra el canvi climàtic.
 - d) Fer el seguiment i l'avaluació de les polítiques climàtiques i dels plans d'acció sectorials amb relació als aspectes rellevants per a assolir les finalitats d'aquesta llei.
 - e) Establir les prioritats d'actuació del Fons Climàtic, atenent la disponibilitat econòmica, la planificació sectorial i l'anàlisi cost-eficiència.
3. La composició i el règim de funcionament de la Comissió Interdepartamental del Canvi Climàtic s'han de determinar per reglament.
4. La Comissió Interdepartamental del Canvi Climàtic ha d'avaluar la política d'ajuts de la Generalitat als sectors o sistemes inclosos en aquesta llei i la seva adequació als objectius d'aquesta llei.

Article 31

La Taula Social del Canvi Climàtic

1. La Taula Social del Canvi Climàtic és un òrgan col·legiat adscrit al departament competent en matèria de canvi climàtic que canalitza la participació, la informació i la consulta a les entitats i organitzacions més representatives del teixit social, econòmic i ambiental de Catalunya sobre les polítiques climàtiques.
2. Corresponen a la Taula Social del Canvi Climàtic les funcions següents:
 - a) La formulació de propostes d'actuació en matèria de polítiques climàtiques.
 - b) L'anàlisi i la formulació de propostes sobre la planificació climàtica, sobre les actualitzacions i revisions de la dita planificació, sobre els marcs estratègics de mitigació i adaptació i en matèria de pressupostos de carboni.
 - c) La formulació de propostes a la Comissió Interdepartamental del Canvi Climàtic i qualsevol altra funció consultiva que li sigui encomanada.
3. La composició i el règim de funcionament de la Taula Social del Canvi Climàtic s'han de determinar per reglament. Aquest reglament ha de garantir que en la composició de la Taula hi hagi membres escollits d'entre les entitats i les associacions més representatives dels àmbits de l'Administració local, de la recerca, empresarial, professional, veïnal, sindical, ambiental i econòmic de Catalunya.

Article 32

El Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic

1. El Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic és un òrgan col·legiat, adscrit al departament competent en matèria de canvi climàtic i dotat d'autonomia funcional, que actua amb total independència de funcionament en l'acompliment de la seva tasca. El Comitè presenta al Govern i al Parlament les propostes dels pressupostos de carboni per als diferents períodes temporals i en fa el seguiment i l'avaluació.
2. El Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic està format per set membres, nomenats pel Parlament, per majoria de tres cinquenes parts, entre experts acadèmics o professionals de reconegut prestigi en àmbits rellevants per a les funcions del Comitè.
3. Els membres del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic es designen per sis anys. El Comitè es renova per terceres parts cada dos anys.
4. El departament competent en matèria de canvi climàtic ha de facilitar al Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic els mitjans necessaris per a acomplir la seva tasca i actuar com a secretaria tècnica i administrativa.
5. Els membres del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic han d'elegir d'entre ells el president i el secretari, d'acord amb el que estableix l'article 16 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.
6. El funcionament del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic es regeix per les seves normes internes. El Comitè ha d'aprovar les normes de funcionament intern d'acord amb el que estableix la Llei de l'Estat 40/2015, de l'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic.
7. El Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic ha de presentar anualment al Parlament un informe sobre el grau de compliment dels pressupostos de carboni. El Govern ha de tenir en compte les recomanacions del Comitè i les ha d'incorporar a les seves polítiques. En els casos en què no s'hi puguin incorporar, n'ha de justificar els motius i n'ha d'informar el Parlament.
8. Els informes i les avaluacions del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic han d'estar a disposició dels ciutadans en el portal web institucional de la Generalitat.

Article 33

Participació de l'Administració local en les polítiques climàtiques

1. El Govern ha de fomentar, mitjançant els mecanismes i òrgans de col·laboració i cooperació existents, la participació dels ens locals tant en la planificació de les polítiques climàtiques com en els plans d'acció sectorial de cada departament en els aspectes rellevants per al compliment dels objectius d'aquesta llei.
2. El Govern ha de promoure que els municipis que no tinguin la consideració de turístics, sia de forma individual o agrupada, integrin en la planificació local tant la mitigació dels gasos amb efecte d'hivernacle com l'adaptació als impactes del canvi climàtic, atenent les singularitats organitzatives de l'Administració local i l'estructura socioeconòmica dels territoris, per a la qual cosa els ha de donar assistència.
3. Els plans municipals de lluita contra el canvi climàtic es poden finançar amb el Fons Climàtic si els municipis apliquen polítiques fiscals que incentivin les bones pràctiques, afavorint la mitigació i disminuint la vulnerabilitat, i desincentivin les males pràctiques.
4. El Govern ha de promoure la creació d'oficines municipals o comarcals de transició energètica, que han de tenir com a objectiu informar la ciutadania i els mateixos ens locals, i també facilitar les eines per a fomentar-la.

Article 34

Planificació general, compensació territorial, simplificació i racionalització administratives i finançament dels projectes

1. Es faculta el Govern per a declarar com a obres d'interès públic, a proposta del departament competent en matèria d'energia, les infraestructures d'energies renovables que responguin a una planificació general en matèria d'energia i que tinguin el consens territorial.
2. En la determinació de les compensacions per als territoris que acullen les infraestructures a què fa referència l'apartat 1, a més del municipi que les acull, cal tenir presents els territoris confrontants o pròxims, atenent llur grau d'afectació i de vulnerabilitat. Als efectes d'aquest article, en el concepte d'infraestructura s'inclouen els elements necessaris no tan sols per a produir l'energia, sinó també per a evacuar-la i distribuir-la.
3. En els procediments d'avaluació ambiental de plans, programes i projectes que es desenvolupin a Catalunya, s'han de valorar les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle que llur execució i gestió puguin produir, i també la vulnerabilitat davant dels impactes del canvi climàtic. Els departaments competents en matèria de canvi climàtic i avaluació ambiental han d'establir per reglament uns mètodes que facilitin el càlcul de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i l'anàlisi de la vulnerabilitat.
4. El Govern ha d'elaborar i aplicar una estratègia de simplificació de la tramitació administrativa i d'incentius fiscals a les actuacions privades més adequades per a combatre el canvi climàtic, potenciant els mitjans telemàtics.
5. El Govern ha d'impulsar i facilitar, per mitjà de l'Institut Català de Finances, l'accés al finançament per a contribuir al desenvolupament de projectes adreçats al compliment dels objectius d'aquesta llei, com a complement del sector financer privat.

Article 35

Contractació verda

En el règim de contractació de tot el sector públic de Catalunya, s'han d'establir criteris objectius que, en el marc dels principis de llibertat d'accés, transparència, igualtat, objectivitat i eficiència, promoguin la contractació verda.

Article 36

Col·laboració i cooperació internacionals

1. El Govern ha de mantenir i potenciar el seu compromís i la seva activitat d'abast internacional en els àmbits següents, entre d'altres:
 - a) Les cimeres mundials sobre canvi climàtic de les Nacions Unides.
 - b) Els debats en el marc de la Unió Europea sobre les polítiques climàtiques.
 - c) Les xarxes i els altres espais de col·laboració amb altres territoris per a l'intercanvi d'informació i coneixement i per al desenvolupament de projectes conjunts de mitigació i adaptació.
 - d) El suport al món local, amb l'objectiu que mantingui el seu compromís amb les iniciatives europees i internacionals en aquest àmbit.
2. Les administracions públiques de Catalunya, en exercici de llurs competències i funcions en matèria de canvi climàtic, han de contribuir a assolir els objectius establerts per les Nacions Unides en cooperació al desenvolupament. La contribució ha d'incloure actuacions de mitigació i d'adaptació al canvi climàtic en col·laboració amb els agents públics i privats.
3. El Govern, en la seva cooperació amb regions en vies de desenvolupament i en altres actuacions en

matèria d'acció exterior, ha de vetllar per no incrementar la vulnerabilitat d'aquestes regions davant els impactes del canvi climàtic i ha de contribuir a llur desenvolupament d'una manera sostenible i neutra en emissions de carboni.

Capítol V

Fiscalitat ambiental

Secció primera

Consideracions generals

Article 37

Objectiu de la fiscalitat ambiental

Les administracions públiques de Catalunya han de gravar les actuacions que fan augmentar la vulnerabilitat o incrementen les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i han d'incentivar fiscalment les actuacions que afavoreixen l'adaptació al canvi climàtic o la reducció d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle quan sigui possible tècnicament i econòmicament.

Article 38

Coordinació entre administracions

El Govern, en el marc dels instruments de col·laboració existents, ha de fomentar que els ens locals, en l'àmbit de llurs competències, per mitjà d'una política fiscal d'acord amb l'objectiu a què fa referència l'article 33.3, incentivin en el sector privat les següents actuacions, que contribueixen a fer efectives les polítiques de mitigació i adaptació al canvi climàtic:

- a) El foment de les energies renovables i de la generació distribuïda.
- b) La descentralització de xarxes i l'autoconsum energètic.
- c) Els habitatges energèticament eficients.
- d) La mobilitat sostenible.
- e) L'estalvi d'aigua.
- f) Les actuacions per a millorar la biodiversitat o per a evitar-ne la pèrdua.
- g) La reducció d'impactes sobre la salut.
- h) Els equipaments més eficients.
- i) La modificació dels processos de producció per a reduir les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i altres agents contaminants.
- j) La gestió forestal sostenible.
- k) La prevenció en la generació de residus i llur valorització.
- l) La pesca, l'aqüicultura i el marisqueig sostenibles.
- m) L'adaptació i la reducció de la vulnerabilitat dels diferents sectors econòmics i sistemes naturals.

Article 39

Creació d'impostos ambientals

1. A més de l'impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica, creat per la Llei 5/2017, del 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni, es creen els impostos següents:

a) Impost sobre les activitats econòmiques que generen diòxid de carboni.

b) Impost sobre les emissions portuàries de grans vaixells.

2. Els tres impostos a què fa referència l'apartat 1 tenen caràcter finalista. En el cas de l'impost sobre les activitats econòmiques que generen diòxid de carboni i de l'impost sobre les emissions portuàries de grans vaixells, el 100% de llur recaptació s'ha de destinar a nodrir el Fons Climàtic.

3. S'eliminen les bonificacions, les devolucions i les altres mesures similars sobre l'adquisició i el consum de recursos energètics d'origen fòssil i derivats. S'exclouen d'aquesta eliminació els ajuts a l'adquisició i el consum de recursos energètics d'origen fòssil per a la maquinària del sector primari, mentre no hi hagi una font d'energia alternativa viable.

Secció segona

Impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica

Article 40

Objecte i naturalesa

1. L'impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica té per objecte gravar les emissions de diòxid de carboni que produeixen aquests vehicles i que incideixen en l'increment de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle.

2. Aquest tribut té caràcter finalista i ha de nodrir a parts iguals el Fons Climàtic i el Fons de Patrimoni Natural.

Article 41

Fet imposable

1. Constitueixen el fet imposable de l'impost les emissions de diòxid de carboni dels vehicles aptes per a circular per les vies públiques inclosos dins les categories següents:

a) Vehicles de les categories M1 (vehicles de motor concebuts i fabricats principalment per al transport de persones i llur equipatge, que tinguin vuit seients com a màxim, a més del seient del conductor, sense espais per a viatgers drets) i N1 (vehicles de motor concebuts i fabricats principalment per al transport de mercaderies amb una massa màxima no superior a 3,5 tones), d'acord amb el que disposen la Directiva 2007/46/CE del Parlament Europeu i del Consell, del 5 de setembre, per la qual es crea un marc per a l'homologació dels vehicles de motor i dels remolcs, sistemes, components i unitats tècniques independents destinats a aquests vehicles, i el Reglament (UE) núm. 678/2011 de la Comissió, del 14 de juliol, que substitueix l'annex II i modifica els annexos IV, IX i XI de la Directiva 2007/46/CE del Parlament Europeu i del Consell, per la qual es crea un marc per a l'homologació dels vehicles de motor i dels remolcs, sistemes, components i unitats tècniques independents destinats a aquests vehicles.

b) Vehicles de les categories L3e (motocicletes de dues rodes), L4e (motocicletes de dues rodes amb sidecar), L5e (tricicles de motor) i L7e (quadricicles pesats), d'acord amb el que disposa el Reglament (UE) 168/2013 del Parlament Europeu i del Consell, del 15 de gener, relatiu a l'homologació dels vehicles de dues o tres rodes i dels quadricicles, i a la vigilància del mercat d'aquests vehicles.

2. A l'efecte d'aquest impost, es consideren aptes per a circular per les vies públiques els vehicles a què fa referència l'apartat 1 matriculats en el Registre de vehicles establert pel Reglament general de vehicles, aprovat pel Reial decret 2822/1998, del 23 de desembre, mentre no n'hagin estat donats de baixa de

manera definitiva o temporal per robatori, i els vehicles proveïts de permisos temporals.

3. No estan subjectes a l'impost els vehicles que, havent estat donats de baixa en el Registre de vehicles per l'antiguitat del model, puguin ésser autoritzats a circular excepcionalment en ocasió d'exhibicions, certàmens o curses limitades a vehicles d'aquesta naturalesa.

Article 42

Subjecte passiu

1. Són subjectes passius de l'impost:

- a) Les persones físiques que siguin titulars del vehicle i tinguin el domicili fiscal a Catalunya.
- b) Les persones jurídiques, i també les entitats mancades de personalitat jurídica que constitueixin una unitat econòmica o un patrimoni susceptibles d'imposició definides com a obligats tributaris per la normativa tributària general, que siguin titulars del vehicle i que tinguin el domicili fiscal a Catalunya.
- c) Les persones jurídiques, i també les entitats mancades de personalitat jurídica que constitueixin una unitat econòmica o un patrimoni susceptibles d'imposició definides com a obligats tributaris per la normativa tributària general, que siguin titulars del vehicle i no tinguin el domicili fiscal a Catalunya però hi tinguin un establiment, una sucursal o una oficina, per als vehicles que, d'acord amb les dades que consten en el Registre de vehicles, estiguin domiciliats a Catalunya.

2. Als efectes del que estableix aquest article, s'entén per *titular del vehicle* la persona identificada amb aquesta condició en el Registre de vehicles.

Article 43

Exempcions

1. Resten exempts de l'impost:

- a) Els vehicles oficials de l'Estat, de les comunitats autònomes i de les entitats locals exempts de l'impost sobre els vehicles de tracció mecànica.
- b) Els vehicles amb matrícula del cos diplomàtic o d'oficina consular i del seu personal tècnic administratiu, d'acord amb el que disposa l'annex XVIII del Reglament general de vehicles, aprovat pel Reial decret 2822/1998, del 23 de desembre.
- c) Els vehicles amb matrícula d'organització internacional i del seu personal tècnic administratiu, d'acord amb el que disposa l'annex XVIII del Reglament general de vehicles.
- d) Els vehicles que correspongui per l'aplicació de disposicions contingudes en tractats o convenis internacionals.
- e) Els vehicles incorporats en el Registre de vehicles amb els codis de classificació per criteri d'utilització número 43 (ambulància), 44 (servei mèdic) i 45 (funerari) de l'annex II del Reglament general de vehicles.
- f) Els vehicles incorporats en el Registre de vehicles amb el codi de classificació per criteri d'utilització número 01 (persones de mobilitat reduïda) de l'annex II del Reglament general de vehicles, amb el benentès que els subjectes beneficiaris d'aquesta exempció no en poden gaudir per a més d'un vehicle simultàniament.

Article 43 bis

Base imposable

1. La base imposable de l'impost està constituïda per les emissions de diòxid de carboni dels vehicles inclosos en les categories a què fa referència l'article 41, mesurades en grams de diòxid de carboni per quilòmetre.

2. A l'efecte de l'apartat 1, la base imposable coincideix amb les emissions oficials de diòxid de carboni que consten en el certificat expedit pel fabricant o l'importador del vehicle.

3. En el cas dels vehicles de les categories M1 i N1, per als quals no es pugui determinar la base imposable d'acord amb el que estableix l'apartat 2, perquè no es disposa de les emissions oficials de diòxid de carboni, la base imposable es calcula per aplicació de la fórmula següent, amb el límit mínim de 35 g CO₂/km i el límit màxim de 499 g CO₂/km:

a.1) En el cas de vehicles de la categoria M1 amb combustible dièsel:

$$BI = 0,01642 \times CC + 0,0114 \times MMX + 0,05745 \times MOM + 0,005106 \times TR + 3,471 \times T - 37,15$$

a.2) En el cas de vehicles de la categoria N1 amb combustible dièsel:

$$BI = 0,01144 \times CC + 2,699 \times PF + 0,02635 \times PN + 0,02562 \times MMX + 0,03115 \times MOM + 2,922 \times T - 25,64$$

b) En el cas de vehicles amb combustible gasolina:

$$BI = 0,01149 \times CC + 3,879 \times PF + 0,04008 \times MOM + 0,009541 \times TR + 2,605 \times T + 4,35$$

c) En el cas de vehicles híbrids elèctrics (HEV):

$$BI = 0,8533 \times PF + 0,1909 \times PN + 0,02794 \times MMX + 0,3922 \times T + 14,28$$

d) En el cas d'altres vehicles no inclosos en les lletres anteriors:

$$BI = 0,03399 \times CC + 0,06862 \times PN + 0,04134 \times TR + 1,996 \times T + 18,89$$

on:

- BI són emissions de CO₂ expressades en unitats de grams per quilòmetre.
- CC és la cilindrada del vehicle expressada en unitats de centímetres cúbics.
- PF és la potència fiscal del vehicle expressada en unitats de cavalls fiscals.
- PN és la potència neta màxima del vehicle expressada en unitats de quilowatts.
- MMX és el pes màxim del vehicle expressat en quilograms.
- MOM és la massa d'ordre en marxa expressada en quilograms.
- TR és la tara del vehicle expressada en quilograms.
- T és l'antiguitat del vehicle, que es calcula segons la fórmula següent:

$$T = (M - P) / 365,25$$

on:

- M és la data corresponent al 31 de desembre del primer exercici de meritació de l'impost.
- P és la data de la primera matriculació del vehicle.

Article 44

Quota tributària

1. La quota íntegra s'obté d'aplicar la tarifa que correspongui a les emissions oficials de diòxid de carboni per quilòmetre del vehicle, d'acord amb les taules següents:

a) Vehicles de la categoria M1 i de les categories L3e, L4e, L5e i L7e

Emissions oficials de diòxid de carboni	Tipus marginal (€/g CO ₂ /km)
Fins a 95 g/km	0,00
Més de 95 g/km i fins a 120 g/km	0,70
Més de 120 g/km i fins a 140 g/km	0,85
Més de 140 g/km i fins a 160 g/km	1,00
Més de 160 g/km i fins a 200 g/km	1,20
Més de 200 g/km	1,40

b) Vehicles de la categoria N1

Emissions oficials de diòxid de carboni	Tipus marginal (€/g CO ₂ /km)
Fins a 140 g/km	0,00
Més de 140 g/km	0,70

2. La quota líquida s'obté d'aplicar a la quota íntegra les bonificacions establertes per l'article 45.

Article 45

Bonificacions

1. Els vehicles amb matrícula de vehicle històric, d'acord amb el que disposa l'annex XVIII del Reglament general de vehicles, gaudeixen de la bonificació del 100% de la quota íntegra.
2. Per la domiciliació del pagament dels rebuts a què fa referència l'article 47, s'aplica una bonificació del 2% de la quota íntegra. En el supòsit de la liquidació corresponent a l'alta en el padró, l'aplicació d'aquesta bonificació està condicionada, també, al fet que el subjecte passiu, en el termini a què fa referència l'apartat 3 de l'article 47 *bis*, opti, sense estar-hi obligat amb caràcter general, per rebre les notificacions de l'Agència Tributària de Catalunya per mitjans electrònics, i mantingui aquesta opció fins a la data de notificació de la liquidació corresponent a l'alta en el padró. L'aplicació de la bonificació queda condicionada al cobrament efectiu del rebut o la liquidació mitjançant la domiciliació del seu pagament, i queda sense efecte si aquest cobrament no s'ha pogut efectuar per causa no imputable a l'Administració, i també en el cas de sol·licitud d'ajornament o fraccionament del deute.

Article 46

Període impositiu i meritació

1. El període impositiu coincideix amb l'any natural, sens perjudici del que estableix l'apartat 2.
2. El període impositiu és inferior a l'any natural en els supòsits següents:
 - a) Primera adquisició del vehicle en una data posterior a l'1 de gener. S'assimila a la primera adquisició del vehicle l'entrada d'aquest al territori en què és aplicable l'impost per trasllat del domicili fiscal del seu titular a Catalunya, o per l'adquisició per part d'una persona amb domicili fiscal a Catalunya d'un vehicle de titularitat d'una persona sense domicili fiscal a Catalunya. En aquests supòsits, el període impositiu s'inicia el dia del canvi de domicili fiscal o el dia d'adquisició del vehicle.
 - b) Baixa definitiva del vehicle o baixa temporal per robatori. S'assimila a la baixa definitiva del vehicle la

sortida d'aquest del territori en què és aplicable l'impost per trasllat del domicili fiscal del seu titular fora de Catalunya, o per l'adquisició per part d'una persona sense domicili fiscal a Catalunya d'un vehicle de titularitat d'una persona amb domicili fiscal a Catalunya. En aquests supòsits, el període impositiu finalitza el dia anterior al del canvi de domicili fiscal o el dia anterior al d'adquisició del vehicle.

3. L'impost es merita el darrer dia del període impositiu.

4. Si el període impositiu no coincideix amb l'any natural, l'import de la quota tributària es prorrateja per dies.

5. En el supòsit de segona o ulterior transmissió del vehicle, està obligat a satisfer l'impost referit a tot el període impositiu qui en sigui titular en la data de meritació, sens perjudici dels pactes privats que hi hagi entre les parts.

Article 47

Padró

1. L'impost es gestiona mitjançant padró, que és elaborat i aprovat per l'Agència Tributària de Catalunya a partir de les dades de què disposa.

2. Les dades i els elements tributaris que configuren el padró de l'impost són els referenciats a 31 de desembre de cada any, i recullen la situació corresponent a la data de meritació de l'impost, determinada per l'article 46.3.

3. El padró ha de contenir, per a cada subjecte passiu, les dades següents:

a) Nom i cognoms o raó social de la persona o entitat titular del vehicle.

b) Número d'identificació fiscal.

c) Dades d'identificació del vehicle.

d) Nombre de dies del període impositiu.

e) Base imposable.

f) Quota íntegra.

g) Bonificació de la quota tributària, si escau.

h) Quota tributària.

i) Número del compte corrent en què s'ha de practicar, si escau, la domiciliació de l'ingrés.

4. Amb caràcter previ a l'elaboració definitiva del padró, el cap de l'Oficina Central de Gestió Tributària de l'Agència Tributària de Catalunya elabora un padró provisional, que té, per a cadascuna de les persones interessades, el caràcter de proposta de liquidació, i que s'exposa al públic de l'1 al 15 de maig de l'any natural posterior al de meritació, per mitjà de la publicació a la seu electrònica de l'Agència Tributària de Catalunya. Aquesta exposició pública ha d'ésser objecte d'anunci previ per mitjà d'un edicte publicat al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*. Un cop finalitzat el tràmit d'exposició al públic, les persones interessades disposen d'un termini de quinze dies hàbils per a presentar al·legacions a la proposta de liquidació.

5. El padró definitiu és aprovat pel cap de l'Oficina Central de Gestió Tributària, i s'exposa al públic de l'1 al 15 de setembre de l'any natural posterior al de meritació, per mitjà de la publicació a la seu electrònica de l'Agència Tributària de Catalunya. Aquesta exposició pública ha d'ésser objecte d'anunci previ per mitjà d'un edicte publicat en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, que ha d'incloure les dades següents:

- a) Període de cobrament.
 - b) Modalitats de pagament admeses.
 - c) En el cas de domiciliació del pagament, dates en què es farà el càrrec en el compte dels rebuts i, si escau, de les liquidacions corresponents a l'alta en el padró.
 - d) Llocs en què es pot efectuar el pagament.
 - e) Advertiment que, una vegada transcorregut el termini de pagament sense que aquest s'hagi produït, s'inicia el període executiu i els deutes són exigits mitjançant el procediment de constrenyiment amb els corresponents recàrrecs del període executiu, els interessos de demora i, si escau, les costes que se'n deriven.
 - f) Recursos que escauen contra les liquidacions.
 - g) Òrgans competents per a resoldre'ls.
 - h) Terminis per a la interposició dels recursos.
6. En el cas d'alta en el padró, l'exposició al públic del padró definitiu té l'efecte de notificació de la inclusió en el padró, i la liquidació corresponent a aquesta alta s'ha de notificar al contribuent de manera individual.
7. No s'han d'incloure en el padró definitiu:
- a) Els vehicles exempts de l'impost.
 - b) Els vehicles que meritin una quota líquida a la quantia que s'aprovi de conformitat amb el que disposa l'article 26.4 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, del 24 de desembre. Aquesta regla de no-inclusió no s'aplica respecte dels vehicles que són de la titularitat d'un mateix subjecte passiu, sempre que la suma de les quotes líquides meritades per tots els vehicles superi la quantia esmentada.
8. En els exercicis successius, l'exposició al públic del padró definitiu té, per a cadascuna de les persones interessades, l'efecte de notificació de les liquidacions que s'hi contenen.
9. Les liquidacions contingudes al padró definitiu són susceptibles de recurs potestatiu de reposició davant el cap de l'Oficina Central de Gestió Tributària, o de reclamació econòmicoadministrativa davant la Junta de Tributs de Catalunya.
10. L'alta, la modificació o la baixa en el padró de l'impost es pot produir també com a conseqüència d'un procediment de comprovació iniciat pels òrgans de Gestió Tributària de l'Agència Tributària de Catalunya a partir de les dades de què disposi l'Administració, o d'una actuació d'investigació de la inspecció dels tributs de la Generalitat.

Article 47 bis

Pagament i domiciliació

- 1. L'exacció dels deutes notificats col·lectivament s'ha de fer per mitjà d'un rebut. El termini d'ingrés en període voluntari d'aquests deutes comprèn de l'1 al 20 de novembre o el dia hàbil immediatament posterior.
- 2. Una vegada notificada l'alta en el padró provisional, els contribuents que volen domiciliar el pagament del deute hi han d'optar per mitjà d'una comunicació adreçada al cap de l'Oficina Central de Recaptació de

l'Agència Tributària de Catalunya. La domiciliació s'ha de sol·licitar en el termini de dos mesos, a comptar des de la finalització del període d'exposició del padró provisional a què fa referència l'article 47.4, i s'inclou al padró definitiu. Les sol·licituds presentades amb posterioritat a aquesta data tenen efectes per als exercicis següents.

3. La domiciliació del pagament dels exercicis futurs també es pot sol·licitar en el moment d'efectuar l'ingrés del deute a les entitats financeres col·laboradores.

4. En el supòsit de la liquidació corresponent a l'alta en el padró, el subjecte passiu pot optar per la domiciliació del seu pagament en el termini de dos mesos a comptar des de la finalització del període d'exposició del padró provisional corresponent a la dita liquidació, i aquesta domiciliació queda condicionada, també, al fet que el subjecte passiu, en el període esmentat, opti, sense estar-hi obligat amb caràcter general, per rebre les notificacions de l'Agència Tributària de Catalunya per mitjans electrònics, i mantingui aquesta opció fins a la data de notificació d'aquella liquidació.

Article 48

Gestió, recaptació i inspecció

La gestió i recaptació de l'impost i la seva inspecció en tot el territori de Catalunya corresponen a les oficines centrals de l'Agència Tributària de Catalunya.

Article 49

Infraccions i sancions

El règim d'infraccions i sancions en matèria de l'impost és el vigent per als tributs propis de la Generalitat.

Article 50

Recursos i reclamacions

Els actes de gestió, d'inspecció i de recaptació dictats en l'àmbit de l'impost poden ésser objecte de reclamació economicoadministrativa davant la Junta de Tributs, sens perjudici de la interposició prèvia, amb caràcter potestatiu, del recurs de reposició davant l'òrgan que ha dictat l'acte impugnat.

Article 50 bis

Desplegament i aplicació de l'impost

1. Els elements de quantificació de l'impost es poden modificar per mitjà de la Llei de pressupostos de la Generalitat.
2. En l'aplicació de l'impost regeix supletòriament la legislació general tributària aplicable a Catalunya i les normes complementàries que la despleguen.

Capítol VI

Altres instruments per al compliment dels objectius de la Llei

Article 51

Fons Climàtic

1. El Fons Climàtic és un fons de caràcter públic, sense personalitat jurídica, adscrit al departament competent en matèria de canvi climàtic, i que té com a objectiu esdevenir un instrument necessari per a l'execució de polítiques i accions de mitigació i adaptació al canvi climàtic.
2. El Fons Climàtic pot impulsar les actuacions següents, entre d'altres:

- a) El foment de les energies renovables i de l'eficiència energètica.
- b) La descentralització de xarxes i l'autoconsum energètic.
- c) Els habitatges energèticament eficients.
- d) La mobilitat sostenible.
- e) L'eficiència i l'estalvi d'aigua.
- f) La conservació de la biodiversitat i la lluita contra la pèrdua d'aquesta.
- g) La reducció d'impactes sobre la salut i la sanitat animal i vegetal.
- h) La garantia de protecció de la població davant de l'increment del risc de fenòmens meteorològics extrems.
- i) Els equipaments més eficients.
- j) La modificació dels processos de producció per a reduir les emissions contaminants.
- k) La gestió forestal sostenible.
- l) La recerca i la innovació en l'àmbit del canvi climàtic.
- m) La sensibilització, informació i educació sobre el canvi climàtic.
- n) La transformació del model agroindustrial en un nou model que garanteixi la sobirania alimentària.
- o) La reducció de gasos amb efecte d'hivernacle en el sector agrari.
- p) L'adaptació i la reducció de la vulnerabilitat dels sectors econòmics i dels sistemes naturals.
- q) Qualsevol altra que sigui necessària per a complir els objectius d'aquesta llei.

3. El Fons Climàtic es finança amb els recursos econòmics següents:

- a) Els ingressos procedents dels instruments que estableix el capítol cinquè. En tot cas, s'han de destinar al Fons Climàtic el 50% dels ingressos obtinguts de l'impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica.
- b) [No vigent]
- c) La part dels ingressos de les assignacions tributàries de l'impost sobre la renda de les persones físiques per a finalitats d'interès social que corresponguin a la Generalitat i que aquesta destini a la protecció del medi.
- d) Qualsevol altra font de recursos econòmics que el Govern consideri adequada.

4. La Comissió Interdepartamental del Canvi Climàtic estableix les prioritats d'actuació i el repartiment corresponent atenent les disponibilitats econòmiques del Fons Climàtic, la planificació sectorial i l'anàlisi cost-eficiència.

5. Es poden destinar recursos econòmics del Fons Climàtic a la dotació dels mitjans tècnics i humans necessaris per a la seva gestió.

Article 52

Règim de comerç de drets d'emissió

1. *Correspon al departament competent en matèria de canvi climàtic l'autorització, la supervisió, el control i el seguiment a Catalunya de totes les activitats incloses en el règim de comerç de drets d'emissió de la Unió Europea, transitòriament fins que s'adopti un nou instrument més eficaç de lluita contra el canvi climàtic.*

2. El Govern ha d'establir els mecanismes administratius i de suport necessaris per a facilitar als qui aconsegueixen activitats incloses en el règim de comerç de drets d'emissió situades a Catalunya el compliment dels requisits que estableix la normativa en aquesta matèria.

3. El Govern ha d'establir per reglament els mecanismes d'habilitació, acreditació de verificadors i certificació de persones físiques que puguin acomplir les tasques de verificació, d'acord amb la normativa europea, i també la supervisió de llurs actuacions.

Article 53

Transferència de coneixement

1. Les delegacions exteriors de l'Administració de la Generalitat han d'incentivar i facilitar l'accés als mercats internacionals d'empreses i serveis catalans que ofereixin tecnologies per a la reducció d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i per a l'adaptació als impactes del canvi climàtic.
2. El Govern ha de crear una plataforma digital que inclogui, entre altres qüestions, els avenços científics en matèria de canvi climàtic i les experiències internacionals reeixides en polítiques de mitigació i adaptació, i ha de posar a l'abast la transferència del coneixement que aquests avenços i experiències comportin per als ciutadans i els agents socioeconòmics.
3. Els departaments competents en els àmbits objecte d'aquesta llei han d'establir les vies de col·laboració adequades amb els centres que facin recerca, desenvolupament i innovació en matèria de canvi climàtic a Catalunya.

Article 54

Participació pública en plans i programes i accés a la informació ambiental

1. El Govern ha de facilitar la informació adequada i fomentar la participació dels ciutadans en totes les polítiques climàtiques per mitjà de la Taula Social del Canvi Climàtic o d'un procés descentralitzat a tot el territori.
2. Les autoritats públiques han de vetllar perquè els indicadors dels pressupostos de carboni s'actualitzin, es publiquin i es posin a disposició dels ciutadans, a fi de recollir les observacions pertinents.
3. El Govern, els ajuntaments i els consells comarcals han d'establir els mitjans tècnics telemàtics i accessibles per a informar els ciutadans de les iniciatives i actuacions públiques en matèria climàtica. Així mateix, els plans i programes sectorials el contingut dels quals sigui rellevant pel que fa al canvi climàtic han d'estar a disposició dels ciutadans a les diverses seus dels departaments de la Generalitat i de les administracions locals i supralocals.

Article 55

Difusió del coneixement i sensibilització

1. El Govern, conjuntament amb altres institucions de l'àmbit de la recerca i la ciència, ha d'elaborar periòdicament un informe sobre l'estat del coneixement en matèria de canvi climàtic a Catalunya.
2. La Generalitat ha de promoure campanyes informatives i formatives entre la ciutadania, les empreses i els treballadors amb la finalitat de fer conèixer els darrers avenços científics sobre el canvi climàtic i sobre les polítiques públiques per a mitigar-lo i adaptar-s'hi.
3. El Govern, per mitjà dels departaments competents en matèria d'ensenyament, energia i canvi climàtic, ha d'impulsar la sensibilització envers les qüestions ambientals en l'educació primària, la secundària, els cicles formatius i els ensenyaments superiors, i també en els programes de formació inicial i permanent del professorat.

Article 56

Avaluació de la petjada de carboni de productes

1. El Govern ha d'establir les bases per a un sistema d'avaluació de la petjada de carboni de productes. Aquest sistema s'ha de desenvolupar per reglament, perquè els consumidors puguin decidir llur consum coneixent les emissions que ha generat la producció i el transport d'un determinat bé.
2. Els productes a què fa referència l'annex III han d'incorporar una avaluació de la petjada de carboni visible en l'etiquetatge i l'embalatge. Els resultats de la petjada han d'ésser llegibles i fàcilment visibles i han d'ocupar un mínim del 10% de la superfície de l'etiquetatge.
3. El departament competent en matèria de canvi climàtic ha de d'establir per reglament els detalls de la metodologia de càlcul de la petjada de carboni i el departament competent en matèria de consum ha d'establir per reglament les condicions que ha de complir l'etiquetatge per a recollir la petjada de carboni, d'acord amb el període que fixa la disposició addicional sisena.
4. La fórmula bàsica en què s'ha de basar l'etiquetatge dels productes que inclou l'annex III és la següent: kg de CO₂ equivalent / kg de producte.

Disposició addicional Primera

Objectius de reducció d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle

[No vigent]

Disposició addicional Segona

Mitigació de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle en l'àmbit de l'energia

El Govern ha d'impulsar l'aprovació d'un pacte nacional per a la transició energètica de Catalunya. Aquest pacte, juntament amb el Pla de l'energia i canvi climàtic de Catalunya (2012-2020), i els documents que se'n derivin són els elements de planificació de les polítiques de mitigació en l'àmbit energètic.

Disposició addicional Tercera

Estratègia catalana d'adaptació al canvi climàtic amb l'horitzó 2013-2020

L'Estratègia catalana d'adaptació al canvi climàtic amb l'horitzó 2013-2020 (Escacc), aprovada per un acord del Govern del 13 de novembre de 2012, és, amb les modificacions pertinents derivades dels acords internacionals que es vagin produint, d'acord amb els articles 10.1, 28.1 i 28.2, l'element de planificació de les polítiques d'adaptació a partir del qual els departaments de la Generalitat, en l'àmbit de les competències respectives, han de desenvolupar els plans d'acció sectorials corresponents d'acord amb l'article 10.3.

Disposició addicional Quarta

Consum d'energia procedent de fonts renovables a les instal·lacions públiques

1. En aplicació de l'article 28.2, el 2020 un mínim del 70% del consum d'energia elèctrica total del conjunt dels departaments de la Generalitat i els organismes que en depenen ha de procedir de fonts renovables. El 2030 n'ha de procedir el 100%.
2. En aplicació de l'article 28.2, el 2020 un mínim del 20% del consum energètic total del conjunt de les instal·lacions públiques de gestió de residus, de sanejament d'aigües residuals urbanes i de potabilització d'aigua la gestió de les quals és competència dels departaments de la Generalitat o dels organismes que en depenen ha de procedir de fonts pròpies d'origen renovable.

Disposició addicional Cinquena

Pla d'estalvi i eficiència energètics als edificis i equipaments de la Generalitat

1. El Govern ha d'elaborar cada cinc anys un pla d'estalvi i eficiència energètics per als seus edificis i equipaments. Aquest pla ha d'incloure els elements i criteris establerts pel departament competent en matèria d'energia i les mesures de coordinació, impuls i desenvolupament necessàries per a complir el que estableix l'article 29.1.c. Així mateix, el pla ha d'incorporar un objectiu en matèria de consum d'energies renovables, tenint en compte el que estableix la disposició addicional quarta.
2. L'Administració de la Generalitat ha de complir el 3% anual de renovació energètica dels edificis públics que la Directiva 2012/27/UE del Parlament Europeu i del Consell, relativa a l'eficiència energètica, estableix per a les administracions centrals dels estats membres.

Disposició addicional Sisena

Termini per a la implantació de la petjada de carboni de productes

1. Els productes a què fa referència l'annex III.1 s'han de comercialitzar d'acord amb el que estableix l'article 56 a partir de l'1 de gener de 2020.
2. Els productes a què fa referència l'annex III.2 s'han de comercialitzar d'acord amb el que estableix l'article 56 a partir de l'1 de gener de 2021.

Disposició addicional Setena

Declaració de la Mediterrània com a zona lliure de prospeccions i activitats d'extracció i explotació d'hidrocarburs

[No vigent]

Disposició transitòria Primera

La Comissió Interdepartamental del Canvi Climàtic

Mentre no es desplegui per reglament la composició, el funcionament, el règim de les convocatòries, la creació de grups de treball i la constitució de l'òrgan col·legiat a què fa referència l'article 30, s'aplica a aquests efectes l'Acord del Govern adoptat el 18 d'octubre de 2011 sobre la composició i les funcions de la Comissió Interdepartamental del Canvi Climàtic.

Disposició transitòria Segona

Constitució de la Taula Social del Canvi Climàtic i del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic

La Taula Social del Canvi Climàtic i el Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic s'han de constituir en el termini de sis mesos a comptar de l'aprovació d'aquesta llei.

Disposició transitòria Tercera

Sol·licituds de llicència d'edificis nous i d'edificis existents sotmesos a una gran rehabilitació

1. Les sol·licituds de llicència d'edificis nous i d'edificis existents sotmesos a una gran rehabilitació han d'incloure un disseny que compleixi els requisits corresponents a un edifici de consum d'energia gairebé nul a partir de l'1 de gener de 2020 si són de titularitat privada i a partir de l'1 de gener de 2018 si són de titularitat pública.
2. Els departaments competents en matèria d'energia i habitatge del Govern han d'establir, en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, els requisits que ha de complir un edifici per a ésser considerat de consum d'energia gairebé nul.
3. Els edificis existents amb valor arquitectònic o històric han d'assolir els objectius que estableix aquesta

disposició mitjançant una planificació específica i un règim d'excepcionalitats.

4. El Govern ha de promoure, mitjançant incentius fiscals i ajuts, l'adopció de mesures que permetin d'obtenir la condició d'edifici amb consum d'energia gairebé nul tant als edificis nous com als edificis existents sotmesos a una gran rehabilitació.

Disposició transitòria Quarta

Sol·licitud de permís per a instal·lar punts de recàrrega per a vehicles elèctrics i accés públic a l'ús d'aquests punts

1. La instal·lació i l'activitat d'implantació de punts de recàrrega per a vehicles elèctrics està sotmesa al règim de declaració responsable.
2. Si s'instal·la un punt de recàrrega per a vehicles elèctrics dins l'àmbit d'una activitat que ja té llicència municipal, no cal cap nova llicència, però s'ha de fer la comunicació preceptiva del canvi no substancial a l'ajuntament.
3. Les instal·lacions que prestin el servei de càrrega ràpida i semiràpida que hagin obtingut ajuts públics han de poder ésser desbloquejades per qualsevol usuari de vehicle elèctric sense que calgui la intervenció de terceres persones.
4. Les instal·lacions que prestin el servei de càrrega ràpida i semiràpida que hagin obtingut ajuts públics estan obligades a donar accés a tots els usuaris de vehicle elèctric sense que calgui donar-se d'alta prèviament del servei.
5. Els propietaris de les instal·lacions a què fan referència els apartats 3 i 4 les han d'adaptar al que estableixen els dits apartats en el termini de sis mesos a comptar de la data de publicació d'aquesta llei.

Disposició transitòria Cinquena

Renovació dels primers membres del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic

Els primers membres del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic han de perllongar llurs funcions fins al 2025, any en què s'escau la primera renovació parcial del Comitè. Aquell any s'han de renovar dos membres, que s'han d'escollir per sorteig. El 2027 s'han de renovar dos membres més, que s'han d'escollir per sorteig entre els quatre membres del primer Comitè. El 2029 s'han de renovar els dos membres que resten del primer Comitè

Disposició transitòria Sisena

Pressupostos de carboni

1. Els pressupostos de carboni per als períodes 2021-2025 i 2026-2030 s'han d'aprovar com a màxim el 31 de desembre de 2020.
2. El pressupost de carboni per al període 2031-2035 s'ha d'aprovar com a màxim el 31 de desembre de 2023.

Es deroguen totes les normes que s'oposen al que estableix aquesta llei i, específicament, les seccions primera, segona, tercera, quarta i cinquena del capítol IX («Impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica») de la Llei 5/2017, del 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni.

Disposició final Primera

Inventari d'emissions a l'atmosfera de Catalunya

1. El Govern ha de revisar cada dos anys la llista de contaminants de l'annex I. La primera revisió s'ha de fer en el termini d'un any a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei.
2. S'habilita el Govern per a revisar, en qualsevol moment, la llista de contaminants de l'annex I en cas que calgui adaptar-la al que estableixen les directrius europees i internacionals en matèria de canvi climàtic.

Disposició final Segona

Integració dels objectius d'aquesta llei als plans i programes sectorials

D'acord amb els articles 6.1, 10.2 i 28.1, els departaments de la Generalitat, en un termini de divuit mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei, han d'adaptar llur planificació i programació sectorials als objectius indicats en matèria de reducció de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i de vulnerabilitat als impactes del canvi climàtic.

Disposició final Tercera

Mètode de càlcul dels inventaris i habilitació de les entitats de certificació

En el termini d'un any a comptar de l'aprovació d'aquesta llei, el departament competent en matèria de canvi climàtic ha d'establir el mètode de càlcul dels inventaris i ha de concretar l'habilitació de les entitats de certificació i el calendari d'aplicació en tots els aspectes a què fan referència els articles 20, 21 i 29.1 i que calguin per a aplicar-los correctament. Així mateix, basant-se en el coneixement existent en matèria de vulnerabilitat als impactes del canvi climàtic i al volum de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, ha d'establir l'abast concret de les infraestructures afectades i de les possibles excepcions.

Disposició final Quarta

Inventari d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle als departaments de la Generalitat i als organismes que en depenen

En aplicació de l'article 29.1, els departaments de la Generalitat i els organismes que en depenen han de disposar, en el termini d'un any a comptar de l'aprovació d'aquesta llei, d'un inventari de llurs emissions directes de gasos amb efecte d'hivernacle derivades del consum de combustibles fòssils, de gasos fluorats i del consum d'electricitat. En el termini de dos anys a comptar de l'aprovació d'aquesta llei, els departaments de la Generalitat i els organismes que en depenen han d'incorporar al dit inventari les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle indirectes que siguin rellevants per a llur organització.

Disposició final Cinquena

Fons Climàtic

El Govern, en el termini d'un any a comptar de l'aprovació d'aquesta llei, ha d'establir per reglament el funcionament del Fons Climàtic, que, transitòriament, fins que no estiguin desenvolupats els instruments de fiscalitat ambiental, ha d'incorporar una partida pressupostària ordinària per a la lluita contra el canvi climàtic.

Disposició final Sisena

Desenvolupament d'estratègies específiques en matèria d'energia

D'acord amb l'article 19, el departament competent en matèria d'energia ha de desenvolupar, en el termini

d'un any a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei, les estratègies específiques següents:

- a) El desenvolupament d'un marc normatiu que afavoreixi l'autoconsum energètic a partir d'energies renovables.
- b) El foment de la generació d'energia distribuïda i la implantació de xarxes de distribució d'energia intel·ligents.
- c) La promoció del model contractual de rendiment energètic amb garantia d'estalvi com a forma prioritària de col·laboració pública i privada per a la renovació energètica d'edificis i equipaments públics.
- d) El desenvolupament i impuls d'una estratègia catalana d'infraestructures de recàrrega de vehicle elèctric que permeti desplegar punts de recàrrega vinculats als habitatges i llocs de feina i aprofundir en la formació dels instal·ladors, dels administradors de finques i dels promotors d'edificis.
- e) La planificació i el desplegament de la xarxa ràpida estratègica per a garantir la cobertura de subministrament en desplaçaments interurbans amb distàncies màximes de 150 quilòmetres o les que es determinin a mesura que avanci la tecnologia d'emmagatzematge elèctric.

Disposició final Setena

Garantia d'accés als recursos bàsics d'energia i aigua

1. El Govern i, si escau, els ens locals, en l'àmbit de les competències respectives, amb l'objectiu de garantir l'accés universal de tota la població a un consum mínim vital de determinats recursos bàsics, han d'impulsar els mecanismes prestacionals necessaris per a garantir-lo en el cas de subministraments d'energia *elèctrica*, combustibles no carburants i aigua.
2. D'acord amb l'apartat 1, s'han de dissenyar els mecanismes prestacionals necessaris per a assegurar el mínim vital en els subministraments d'energia elèctrica, combustibles no carburants i aigua per a la població en situació de pobresa i risc d'exclusió social.
3. Els departaments competents en matèria de benestar social, energia i aigua i, si escau, els ens locals han de definir les condicions i la metodologia que permetin d'establir el consum mínim d'energia i aigua necessaris per a assegurar la cobertura del mínim vital per a la població en situació de pobresa i risc d'exclusió social.

Disposició final Vuitena

Projecte de llei de prevenció dels residus i d'ús eficient dels recursos

El Govern ha de presentar al Parlament, en el termini de dos anys a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei, un projecte de llei de prevenció dels residus i d'ús eficient dels recursos, com a llei marc que empari els canvis legislatius necessaris per a avançar cap a una economia circular, baixa en carboni i basada en la sostenibilitat, la producció neta, la responsabilitat ampliada del productor i el residu zero.

Disposició final Novena

Elaboració d'un projecte de llei de foment de l'agricultura i la ramaderia sostenibles

El Govern ha d'elaborar un projecte de llei de foment de l'agricultura i la ramaderia sostenibles.

Disposició final Desena

Elaboració d'un projecte de llei de biodiversitat, patrimoni natural i connectivitat biològica

El Govern ha d'elaborar un projecte de llei de biodiversitat, patrimoni natural i connectivitat biològica.

Disposició final Onzena

Elaboració del projecte de Llei de l'impost sobre les activitats econòmiques que generen gasos amb efecte d'hivernacle

1. El Govern ha de presentar al Parlament el projecte de Llei de l'impost sobre les activitats econòmiques que generen gasos amb efecte d'hivernacle, de manera que el Parlament pugui aprovar la Llei corresponent i l'impost pugui entrar en vigor el 2019. En tot cas, el Govern n'ha d'aprovar l'avantprojecte abans de l'1 de desembre de 2017 i n'ha de donar compte a la comissió del Parlament competent en matèria de medi ambient.
2. El projecte de Llei de l'impost sobre les activitats econòmiques que generen gasos amb efecte d'hivernacle ha de tenir en compte, en tot cas, els aspectes següents:
 - a) L'impost ha de gravar les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle de les activitats econòmiques.
 - b) Els ingressos derivats de l'impost s'han de destinar a la dotació del Fons Climàtic.
 - c) El fet imposable de l'impost són les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle de les activitats econòmiques produïdes durant llur funcionament normal, anormal i excepcional.
 - d) Les activitats econòmiques a les quals s'ha d'aplicar l'impost són totes les activitats amb instal·lacions subjectes a la Directiva 2003/87/CE del Parlament Europeu i del Consell, del 13 d'octubre, i també les activitats que inclou l'annex I.1 de la Llei 20/2009, encara que no tinguin instal·lacions subjectes a la Directiva 2003/87/CE.
 - e) La quota s'ha de determinar en funció de la base imposable i del tipus impositiu, el qual ha de tenir caràcter progressiu en funció del volum de les emissions. Per a determinar el tipus impositiu, s'han de tenir en compte les càrregues fiscals directes i indirectes que incideixen en el preu total de les emissions de CO₂ eq, de manera que aquest se situï en un valor estimat mitjà d'uns 10 € tCO₂ eq, que ha d'augmentar biennalment fins a assolir un valor d'uns 30 € tCO₂ eq el 2025. Aquesta progressió temporal ha de tenir en compte els resultats de l'avaluació dels pressupostos de carboni. També s'han de tenir en compte els costos fixos derivats del seguiment, la notificació i la verificació (MRV, en anglès) en el cas de les instal·lacions que són dins el mercat de comerç de drets d'emissió.
 - f) El càlcul de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle s'ha de determinar a partir de l'equivalència en incidència climàtica de les emissions directes netes de diòxid de carboni, metà i òxid nitrós produïdes per l'activitat i derivades del consum de combustibles fòssils, de llur procés productiu i de la gestió de dejeccions ramaderes duta a terme dins l'explotació, si s'escau. Les metodologies de càlcul s'han de basar en procediments internacionalment validats.

Disposició final Dotzena

Elaboració del projecte de Llei de l'impost sobre les emissions portuàries de grans vaixells

1. El Govern ha de presentar al Parlament el projecte de Llei de l'impost sobre les emissions portuàries de grans vaixells, de manera que el Parlament pugui aprovar la Llei corresponent i l'impost pugui entrar en vigor el 2019. En tot cas, el Govern n'ha d'aprovar l'avantprojecte abans de l'1 de desembre de 2017 i n'ha de donar compte a la comissió del Parlament competent en matèria de medi ambient.
2. El projecte de Llei de l'impost sobre les emissions portuàries de grans vaixells ha de tenir en compte, en tot cas, els aspectes següents:
 - a) L'impost ha de gravar les emissions d'òxids de nitrogen (NOx) durant les maniobres d'atrancament i durant l'estada del vaixell al moll.
 - b) Els ingressos derivats de l'impost s'han de destinar a la dotació del Fons Climàtic.
 - c) La base imposable són els quilograms d'òxids de nitrogen emesos pel vaixell durant les maniobres i

durant la seva estada al port. Les emissions d'òxids de nitrogen s'han de calcular amb la metodologia establerta per la Unió Europea a través de l'Agència Europea de Medi Ambient i utilitzant els factors d'emissió aprovats per aquesta.

d) La quota s'ha de determinar en funció de la base imposable i del tipus impositiu, que s'ha de situar en un valor estimat de 1.000 tNOx.

Disposició final Tretzena

Modificació de les disposicions addicionals 9 i 10 de la Llei 4/2017, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2017

1. Es modifica la disposició addicional 9 de la Llei 4/2017, del 28 de març, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2017, que resta redactada de la manera següent:

«Disposició addicional 9. Fons Climàtic

»1. Es crea el Fons Climàtic, dins la secció «Despeses de diversos departaments (DD01)».

»2. El Fons Climàtic té l'objectiu d'impulsar actuacions relacionades amb la lluita contra el canvi climàtic.

»3. El Fons Climàtic s'ha de dotar, com a mínim, amb el 50% dels ingressos obtinguts de l'impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica.»

2. Es modifica l'apartat 3 de la disposició addicional 10 de la Llei 4/2017, que resta redactat de la manera següent:

«3. El Fons del Patrimoni Natural s'ha de dotar, com a mínim, amb el 50% dels ingressos obtinguts de l'impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica.»

Annex I

Llista de contaminants a l'atmosfera inclosos en l'Inventari d'emissions a l'atmosfera i d'embornals de CO2 de Catalunya (article 8.1)

a) Acidificadors, precursors d'ozó i gasos amb efecte d'hivernacle:

SOx: Òxids de sofre (SO₂ i SO₃).

NOx: Òxids de nitrogen (NO i NO₂).

COVM: Compostos orgànics volàtils no metàncs (se n'exclouen els clorofluorocarburs).

CH₄: Metà.

CO: Monòxid de carboni.

CO₂: Diòxid de carboni.

N₂O: Òxid nítrós.

NH₃: Amoníac.

SF₆: Hexafluorur de sofre.

HFC: Hidrofluorocarburs.

PFC: Perfluorocarburs.

b) Metalls pesants:

Àrsenic (As), cadmi (Cd), crom (Cr), coure (Cu), mercuri (Hg), níquel (Ni), plom (Pb), seleni (Se), zinc (Zn) i llurs compostos sòlids i gasosos.

c) Partícules:

PM_{2,5}: Partícules de diàmetre aerodinàmic inferior a 2,5 micres.

PM10: Partícules de diàmetre aerodinàmic inferior a 10 micres.

PST: Partícules en suspensió totals.

d) Contaminants orgànics persistents (COP):

HCH: Hexaclorociclohexà.

PCP: Pentaclorofenol.

HCB: Hexaclorobenzè.

TCM: Tetraclorometà.

TRI: Tricloroetilè.

PER: Percloroetilè.

TCB: Triclorobenzè.

TCE: Tricloroetà.

DIOX: Dioxines i furans.

HAP: Hidrocarburs aromàtics policíclics.

PCB: Policlorobifenils.

Annex II

Contingut mínim de l'informe sobre el grau d'assoliment dels objectius i de les mesures correctores a què fa referència l'article 29.1.e

- a) Inventari d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle.
- b) Mesures d'estalvi i eficiència energètics i en l'ús de l'aigua en edificis.
- c) Mesures de reducció de la generació de residus i de millorament de la gestió de residus.
- d) Grau d'eficiència energètica dels edificis i les instal·lacions.
- e) Mesures d'implantació d'energies renovables.
- f) Mesures de foment del transport col·lectiu.
- g) Mesures per a la introducció de vehicles amb baixes emissions de diòxid de carboni.
- h) Actuacions en matèria d'ambientalització de la contractació pública, amb una incidència especial en els grups de productes definits com a prioritaris per la Unió Europea i en els que estableixen les guies d'ambientalització de la Generalitat.

Annex III

Productes sotmesos a avaluació de la petjada de carboni

Els productes sotmesos a avaluació de la petjada de carboni segons el que estableix l'article 56 són:

- a) Productes i materials per a la construcció comercialitzats a Catalunya.
- b) Productes industrials finals comercialitzats a Catalunya.

Afectacions passives (99)

Article 41 modificat per l'article 1 de la LLEI 9/2019, del 23 de desembre, de modificació de la Llei 16/2017, del canvi climàtic, pel que fa a l'impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica.

Article 42 modificat per l'article 2 de la LLEI 9/2019, del 23 de desembre, de modificació de la Llei 16/2017, del canvi climàtic, pel que fa a l'impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de

tracció mecànica.

Article 43 modificat per l'article 3 de la LLEI 9/2019, del 23 de desembre, de modificació de la Llei 16/2017, del canvi climàtic, pel que fa a l'impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica.

Article 43 bis afegit per l'article 4 de la LLEI 9/2019, del 23 de desembre, de modificació de la Llei 16/2017, del canvi climàtic, pel que fa a l'impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica.

Article 44 modificat per l'article 5 de la LLEI 9/2019, del 23 de desembre, de modificació de la Llei 16/2017, del canvi climàtic, pel que fa a l'impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica.

Article 45 modificat per l'article 6 de la LLEI 9/2019, del 23 de desembre, de modificació de la Llei 16/2017, del canvi climàtic, pel que fa a l'impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica.

Article 46 modificat per l'article 7 de la LLEI 9/2019, del 23 de desembre, de modificació de la Llei 16/2017, del canvi climàtic, pel que fa a l'impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica.

Article 47 modificat per l'article 8 de la LLEI 9/2019, del 23 de desembre, de modificació de la Llei 16/2017, del canvi climàtic, pel que fa a l'impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica.

Article 47 bis afegit per l'article 9 de la LLEI 9/2019, del 23 de desembre, de modificació de la Llei 16/2017, del canvi climàtic, pel que fa a l'impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica.

Article 48 modificat per l'article 10 de la LLEI 9/2019, del 23 de desembre, de modificació de la Llei 16/2017, del canvi climàtic, pel que fa a l'impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica.

Article 50 modificat per l'article 11 de la LLEI 9/2019, del 23 de desembre, de modificació de la Llei 16/2017, del canvi climàtic, pel que fa a l'impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica.

Article 50 bis afegit per l'article 12 de la LLEI 9/2019, del 23 de desembre, de modificació de la Llei 16/2017, del canvi climàtic, pel que fa a l'impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica.

Article 5 Apartat 3 afegit per l'article 2.1 del DECRET LLEI 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables.

Article 7 Apartat 3 modificat per la article 2.2 del DECRET LLEI 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables.

Article 19 Apartats 1a, 1 c, 4 i 6 modificats pels articles 2.3, 2.4 i 2.5 del DECRET LLEI 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables.

Article 21 Apartats 2 i 4 modificats pels articles 2.6 i 2.7 del DECRET LLEI 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables.

Article 24 Apartats 3 i 4 modificats pels articles 2.8 i 2.9 del DECRET LLEI 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables.

Article 51 Apartat 5 afegit per l'article 2.10 del DECRET LLEI 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables.

Dictada Sentència 87/2019, de 20 de juny de 2019, dictada pel Ple del Tribunal Constitucional en el recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.

PUBLICACIÓ AL DOGC

Article 2 Apartat 2 i) declarat constitucional si s'interpreta segons el FJ 7 c) de la Sentència 87/2019, de 20 de juny de 2019 del Tribunal Constitucional. Recurs d'inconstitucionalitat 5334-2017.

PUBLICACIÓ AL BOE

Article 4 Apartat e) declarat inconstitucional i nul per la Sentència 87/2019, de 20 de juny de 2019 del Tribunal Constitucional. Recurs d'inconstitucionalitat 5334-2017.

PUBLICACIÓ AL BOE

Article 7 Apartat tercer declarat inconstitucional i nul per la Sentència 87/2019, de 20 de juny de 2019 del Tribunal Constitucional. Recurs d'inconstitucionalitat 5334-2017.

PUBLICACIÓ AL BOE

Article 16 Apartat 3 declarat constitucional si s'interpreta segons el FJ 9 de la Sentència 87/2019, de 20 de juny de 2019 del Tribunal Constitucional. Recurs d'inconstitucionalitat 5334-2017.

PUBLICACIÓ AL BOE

Article 19 incís lletra a) i lletra c) de l'apartat primer; apartat segon, apartat quart i primer incís de l'apartat sisè declarats inconstitucionals i nuls per la Sentència 87/2019, de 20 de juny de 2019 del Tribunal Constitucional. Recurs d'inconstitucionalitat 5334-2017.

Lletra a) incís "amb l'objectiu de reduir el consum final d'energia almenys un 2% anual per a arribar com a mínim al 27% l'any 2030, excloent-ne els usos no energètics".

Primer incís de l'apartat sisè " La planificació energètica ha d'incorporar els objectius de reducció d'emissions que estableix aquesta llei".

PUBLICACIÓ AL BOE

Article 21 Apartat quart declarat inconstitucional i nul per la Sentència 87/2019, de 20 de juny de 2019 del Tribunal Constitucional. Recurs d'inconstitucionalitat 5334-2017.

PUBLICACIÓ AL BOE

Article 24 apartat quart declarat inconstitucional i nul per la Sentència 87/2019, de 20 de juny de 2019 del Tribunal Constitucional. Recurs d'inconstitucionalitat 5334-2017.

PUBLICACIÓ AL BOE

Article 24 Apartat 3 declarat constitucional si s'interpreta segons el FJ 13 a) de la Sentència 87/2019, de 20 de juny de 2019 del Tribunal Constitucional. Recurs d'inconstitucionalitat 5334-2017.

Incís final de l'apartat tercer: "i perquè el sector de l'automoció passi d'un model exclusiu de cavalls fiscals a un d'emissions contaminants", declarat inconstitucional i nul.

PUBLICACIÓ AL BOE

Article 51 lletra b) de l'apartat tercer declarada inconstitucional i nula per la Sentència 87/2019, de 20 de juny de 2019 del Tribunal Constitucional. Recurs d'inconstitucionalitat 5334-2017.

PUBLICACIÓ AL BOE

Article 52 Apartat 1 declarat constitucional si s'interpreta segons el FJ 16 a) de la Sentència 87/2019, de 20 de juny de 2019 del Tribunal Constitucional. Recurs d'inconstitucionalitat 5334-2017.

PUBLICACIÓ AL BOE

Disposició addicional Primera declarada inconstitucional i nula per la Sentència 87/2019, de 20 de juny de 2019 del Tribunal Constitucional. Recurs d'inconstitucionalitat 5334-2017.

PUBLICACIÓ AL BOE

Disposició addicional Setena declarada inconstitucional i nula per la Sentència 87/2019, de 20 de juny de 2019 del Tribunal Constitucional. Recurs d'inconstitucionalitat 5334-2017.

PUBLICACIÓ AL BOE

Disposició final Cinquena incís declarat inconstitucional i nul per la Sentència 87/2019, de 20 de juny de 2019 del Tribunal Constitucional. Recurs d'inconstitucionalitat 5334-2017.

Incís: "els ingressos obtinguts de la subhasta de drets d'emissió del règim de comerç de drets d'emissió de gasos amb efecte d'hivernacle que s'acordin amb l'Estat i".

PUBLICACIÓ AL BOE

Relacionada amb l' ACORD de la Mesa del Parlament pel qual s'aprova la versió en occità (aranès) de la Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic.

Manteniment de suspensió per la Interlocutòria de 21 de març de 2018 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.

Manté la suspensió de l'art. 19.4 i aixeca la suspensió de la resta de preceptes impugnats. PUBLICACIÓ AL DOGC.

Article 2 apartat 2.i aixecada la suspensió per la Interlocutòria de 21 de març de 2018 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.

PUBLICACIÓ AL BOE.

Article 4 apartat e aixecada la suspensió per la Interlocutòria de 21 de març de 2018 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.

PUBLICACIÓ AL BOE.

Article 5 aixecada la suspensió per la Interlocutòria de 21 de març de 2018 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.

PUBLICACIÓ AL BOE.

Article 6 aixecada la suspensió per la Interlocutòria de 21 de març de 2018 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.

PUBLICACIÓ AL BOE.

Article 7 aixecada la suspensió per la Interlocutòria de 21 de març de 2018 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.

PUBLICACIÓ AL BOE.

Article 8 aixecada la suspensió per la Interlocutòria de 21 de març de 2018 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.

PUBLICACIÓ AL BOE.

Article 10 aixecada la suspensió per la Interlocutòria de 21 de març de 2018 del Tribunal Constitucional en

el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.
PUBLICACIÓ AL BOE.

Article 11 aixecada la suspensió per la Interlocutòria de 21 de març de 2018 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.
PUBLICACIÓ AL BOE.

Article 16 apartat 3 aixecada la suspensió per la Interlocutòria de 21 de març de 2018 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.
PUBLICACIÓ AL BOE.

Article 19 excepte apartat 4 aixecada la suspensió per la Interlocutòria de 21 de març de 2018 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.
PUBLICACIÓ AL BOE.

Article 21 apartat 4 aixecada la suspensió per la Interlocutòria de 21 de març de 2018 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.
PUBLICACIÓ AL BOE.

Article 24 apartats 3, 4 aixecada la suspensió per la Interlocutòria de 21 de març de 2018 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.
PUBLICACIÓ AL BOE.

Article 40 aixecada la suspensió per la Interlocutòria de 21 de març de 2018 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.
PUBLICACIÓ AL BOE.

Article 41 aixecada la suspensió per la Interlocutòria de 21 de març de 2018 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.
PUBLICACIÓ AL BOE.

Article 42 aixecada la suspensió per la Interlocutòria de 21 de març de 2018 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.
PUBLICACIÓ AL BOE.

Article 43 aixecada la suspensió per la Interlocutòria de 21 de març de 2018 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.
PUBLICACIÓ AL BOE.

Article 44 aixecada la suspensió per la Interlocutòria de 21 de març de 2018 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.
PUBLICACIÓ AL BOE.

Article 45 aixecada la suspensió per la Interlocutòria de 21 de març de 2018 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.
PUBLICACIÓ AL BOE.

Article 46 aixecada la suspensió per la Interlocutòria de 21 de març de 2018 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.
PUBLICACIÓ AL BOE.

Article 47 aixecada la suspensió per la Interlocutòria de 21 de març de 2018 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.

PUBLICACIÓ AL BOE.

Article 48 aixecada la suspensió per la Interlocutòria de 21 de març de 2018 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.

PUBLICACIÓ AL BOE.

Article 49 aixecada la suspensió per la Interlocutòria de 21 de març de 2018 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.

PUBLICACIÓ AL BOE.

Article 50 aixecada la suspensió per la Interlocutòria de 21 de març de 2018 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.

PUBLICACIÓ AL BOE.

Article 51 apartat 1 (incís final), apartat 3 lletres a, b aixecada la suspensió per la Interlocutòria de 21 de març de 2018 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.

PUBLICACIÓ AL BOE.

Article 52 apartat 1, 3 aixecada la suspensió per la Interlocutòria de 21 de març de 2018 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.

PUBLICACIÓ AL BOE.

Disposició addicional Primera aixecada la suspensió per la Interlocutòria de 21 de març de 2018 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.

PUBLICACIÓ AL BOE.

Disposició addicional Segona aixecada la suspensió per la Interlocutòria de 21 de març de 2018 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.

PUBLICACIÓ AL BOE.

Disposició addicional Tercera aixecada la suspensió per la Interlocutòria de 21 de març de 2018 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.

PUBLICACIÓ AL BOE.

Disposició addicional Setena aixecada la suspensió per la Interlocutòria de 21 de març de 2018 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.

PUBLICACIÓ AL BOE.

Disposició transitòria Tercera aixecada la suspensió per la Interlocutòria de 21 de març de 2018 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.

PUBLICACIÓ AL BOE.

Disposició final Cinquena aixecada la suspensió per la Interlocutòria de 21 de març de 2018 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.

PUBLICACIÓ AL BOE.

Disposició final Sisena aixecada la suspensió per la Interlocutòria de 21 de març de 2018 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.

PUBLICACIÓ AL BOE.

Articles 2.2.e) (que per la seva ubicació sistemàtica hauria de ser 2.2.i)), 4.e), 5, 6, 7, 8, 10, 11, 16.3, 19, 21.4, 24.3, 24.4, 40 a 50, 51 (incís final de l'apartat 1, lletres a), b) de l'apartat 3), 52.1, 52.3; les DA primera, segona, tercera, setena; DT tercera; les DF cinquena, sisena suspesos per Provisió de 28 de

novembre de 2017 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.
PUBLICACIÓ AL DOGC.

Article 2 apartat 2. i) suspès per Provisió de 28 de novembre de 2017 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.
Suspès des del 04/12/2017 fins el 27/03/2018. PUBLICACIÓ AL BOE.

Article 4 apartat e suspès per Provisió de 28 de novembre de 2017 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.
Suspès des del 04/12/2017 fins el 27/03/2018. PUBLICACIÓ AL BOE.

Article 5 suspès per Provisió de 28 de novembre de 2017 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.
Suspès des del 04/12/2017 fins el 27/03/2018. PUBLICACIÓ AL BOE.

Article 6 suspès per Provisió de 28 de novembre de 2017 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.
Suspès des del 04/12/2017 fins el 27/03/2018. PUBLICACIÓ AL BOE.

Article 7 suspès per Provisió de 28 de novembre de 2017 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.
Suspès des del 04/12/2017 fins el 27/03/2018. PUBLICACIÓ AL BOE.

Article 8 suspès per Provisió de 28 de novembre de 2017 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.
Suspès des del 04/12/2017 fins el 27/03/2018. PUBLICACIÓ AL BOE.

Article 10 suspès per Provisió de 28 de novembre de 2017 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.
Suspès des del 04/12/2017 fins el 27/03/2018. PUBLICACIÓ AL BOE.

Article 11 suspès per Provisió de 28 de novembre de 2017 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.
Suspès des del 04/12/2017 fins el 27/03/2018. PUBLICACIÓ AL BOE.

Article 16 apartat 3 suspès per Provisió de 28 de novembre de 2017 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.
Suspès des del 04/12/2017 fins el 27/03/2018. PUBLICACIÓ AL BOE.

Article 19 suspès per Provisió de 28 de novembre de 2017 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.
Suspès des del 04/12/2017 fins el 27/03/2018 (excepte l'apartat 4). PUBLICACIÓ AL BOE.

Article 21 apartat 4 suspès per Provisió de 28 de novembre de 2017 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.
Suspès des del 04/12/2017 fins el 27/03/2018. PUBLICACIÓ AL BOE.

Article 24 apartats 3, 4 suspesos per Provisió de 28 de novembre de 2017 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.
Suspesos des del 04/12/2017 fins el 27/03/2018. PUBLICACIÓ AL BOE.

Article 40 suspès per Provisió de 28 de novembre de 2017 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.

Suspès des del 04/12/2017 fins el 27/03/2018. PUBLICACIÓ AL BOE.

Article 41 suspès per Provisió de 28 de novembre de 2017 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.

Suspès des del 04/12/2017 fins el 27/03/2018. PUBLICACIÓ AL BOE.

Article 42 suspès per Provisió de 28 de novembre de 2017 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.

Suspès des del 04/12/2017 fins el 27/03/2018. PUBLICACIÓ AL BOE.

Article 43 suspès per Provisió de 28 de novembre de 2017 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.

Suspès des del 04/12/2017 fins el 27/03/2018. PUBLICACIÓ AL BOE.

Article 44 suspès per Provisió de 28 de novembre de 2017 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.

Suspès des del 04/12/2017 fins el 27/03/2018. PUBLICACIÓ AL BOE.

Article 45 suspès per Provisió de 28 de novembre de 2017 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.

Suspès des del 04/12/2017 fins el 27/03/2018. PUBLICACIÓ AL BOE.

Article 46 suspès per Provisió de 28 de novembre de 2017 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.

Suspès des del 04/12/2017 fins el 27/03/2018. PUBLICACIÓ AL BOE.

Article 47 suspès per Provisió de 28 de novembre de 2017 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.

Suspès des del 04/12/2017 fins el 27/03/2018. PUBLICACIÓ AL BOE.

Article 48 suspès per Provisió de 28 de novembre de 2017 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.

Suspès des del 04/12/2017 fins el 27/03/2018. PUBLICACIÓ AL BOE.

Article 49 suspès per Provisió de 28 de novembre de 2017 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.

Suspès des del 04/12/2017 fins el 27/03/2018. PUBLICACIÓ AL BOE.

Article 50 suspès per Provisió de 28 de novembre de 2017 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.

Suspès des del 04/12/2017 fins el 27/03/2018. PUBLICACIÓ AL BOE.

Article 51 incís final de l'apartat 1, lletres a), b) de l'apartat 3 suspesos per Provisió de 28 de novembre de 2017 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.

Suspesos des del 04/12/2017 fins el 27/03/2018. PUBLICACIÓ AL BOE.

Article 52 apartats 1, 3 suspesos per Provisió de 28 de novembre de 2017 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.

Suspès des del 04/12/2017 fins el 27/03/2018. PUBLICACIÓ AL BOE.

Disposició addicional Primera suspesa per Provisió de 28 de novembre de 2017 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.

Suspesa des del 04/12/2017 fins el 27/03/2018. PUBLICACIÓ AL BOE.

Disposició addicional Segona suspesa per Provisió de 28 de novembre de 2017 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.

Suspesa des del 04/12/2017 fins el 27/03/2018. PUBLICACIÓ AL BOE.

Disposició addicional Tercera suspesa per Provisió de 28 de novembre de 2017 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.

Suspesa des del 04/12/2017 fins el 27/03/2018. PUBLICACIÓ AL BOE.

Disposició addicional Setena suspesa per Provisió de 28 de novembre de 2017 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.

Suspesa des del 04/12/2017 fins el 27/03/2018. PUBLICACIÓ AL BOE.

Disposició transitòria Tercera suspesa per Provisió de 28 de novembre de 2017 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.

Suspesa des del 04/12/2017 fins el 27/03/2018. PUBLICACIÓ AL BOE.

Disposició final Cinquena suspesa per Provisió de 28 de novembre de 2017 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.

Suspesa des del 04/12/2017 fins el 27/03/2018. PUBLICACIÓ AL BOE.

Disposició final Sisena suspesa per Provisió de 28 de novembre de 2017 del Tribunal Constitucional en el Recurs d'inconstitucionalitat núm. 5334-2017.

Suspesa des del 04/12/2017 fins el 27/03/2018. PUBLICACIÓ AL BOE.

Afectacions actives (2)

Modifica disposició addicional Desena apartat 3, Novena, de la LLEI 4/2017, del 28 de març, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2017.

Deroga secció primera, cinquena, quarta, tercera, segona, article 87, 88, 89, 90, 93, 84, 92, 86, 85, 94, 91, Capítol IX seccions 1a a 5a de la LLEI 5/2017, del 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni.

Consideracions legals

Els textos consolidats (o versions actualitzades) de les normes que ofereix el Portal Jurídic de Catalunya no tenen caràcter oficial.

Enllaç a aquesta versió

https://portaljuridic.gencat.cat/ca/pjur_ocults/pjur_resultats_fitxa/?action=fitxa&versionId=1778422&versionState=02&language=ca_ES&documentId=794493&mode=single